TUNTURILATU 1/2004

Juha, Osmo, Anja ja Hannu = työläiset.

Jäsenkortit matkaan talkoilla

Tammikuun toisena sunnuntaina Suomen Ladun toimistossa ahkeroi talkoolaiset laittamassa postituskuntoon tunturilatulaisille lähteviä jäsenmaksulappuja ja jäsenkortteja.

Koska Tunturilatu haluaa itsenäisesti hoitaa jäsenrekisterinsä ja jäsenmaksujen perinnän eikä ole antanut sitä Suomen Ladun tehtäväksi, teemme talkootyötä postittamisessa.

Tähän käsin tehtävään työhön on vapaaehtoisia ja innokkaita talkoolaisia pääkaupunkiseudulta tullut ”tuvan täydeltä”. Osalle ilmoittautuneista on jouduttu tilan puutteen vuoksi sanomaan, että ensi vuonna uudestaan. Tänä vuonna talkoissa oli 13 henkilöä.

Tehtävämme oli laittaa jäsenelle lähtevään kirjekuoreen yhdistyksemme pankkisiirtolomake ja Suomen Ladusta tullut jäsenkortti. Hyvin suunniteltua ja valmisteltua työtä oli helppo ja leppoisa tehdä tarkkuutta unohtamatta. **Sirpa** ja **Iitu** jakoivat työt ja pitivät huolta siitä, että materiaalia oli jokaisella. **Vappu** ja **Pirjo** selvittivät epäselvyydet. **Kösä** hoiti kirjeiden postiinviemisen maanantaina.

Me ”työläiset” toimimme siten, että otimme nipusta A tilinsiirtolapun ja etsimme nipusta B samannimisen jäsenkortin sekä nipusta C tiedotteen. Taittaminen ja laittaminen kirjekuoreen ja senjälkeen postin keltaiseen kuljetuslaatikkoon olivat seuraavat työvaiheet.

Kahvitaukoineen viiden tunnin aherruksen jälkeen homma oli tehty. Pirjolle jäi muutamia kymmeniä täydentämistä ja selvittelemistä vaativia jäsenmaksulomakkeita tarkistettaviksi.

Talkoissa olleiden nimet on alhaalla kahdessa ryhmässä. Etsikää ryhmässä A olevalle etunimelle ryhmästä B sukunimi. Mielenkiitoista vai mitä.

Ryhmä A Anja, Hannu, Iitu, Jaakko, Juha, Kösä, Markku, Osmo, Panu, Pirjo, Raimo, Sirpa ja Vappu

Ryhmä B Alapuranen, Gerlin, Hietala, Kelkka, Korvenoja, Lamminjoki, Loisa, Maula, Pahkala, Rönnberg, Rönnberg, Salminen ja Sinilehto.

Raimo

”Mikä tämä on ?” Vappu ja Iitu neuvonpidossa.

Pirjo ja Kösä tekivät tehokasta tiimityötä.

Talkoiden ”operatiivinen johtaja” Sirpa penkomassa.

Kuvat: Raimo,

Koti pilvien yläpuolella.

Vihttalaiset kapusivat Mont Blancin huipulle 6 - 7

Heikki sumuisella huipulla.

Marraskuun lopun hämärissä kavtsilaiset vaelsivat Angelin maisemissa.

Kavtsilaiset vaelsivat kotimaan kaamoksessa. 8-9

Sveitsissä lehmät ohjattiin laitumelta lypsylle kylän keskustan läpi.

Njealljen väki oli vaellus- ja elämysmatkalla Villars-sur-Ollonissa 12

Puheenjohtajan tähdenvälit

Luminen metsä kehottaa ja pakottaa liikkumaan hitaasti, varsinkin keskitalvella. Upottava lumi suksien alla, lumen painosta kaarelle painuneet koivut ja katseelta piiloutuneet kuusen oksat laittavat hiihtäjän kiertelemään ja mutkailemaan kulkemisessaan.

Varomaton kulkija saa kiireeseensä varman vastauksen ja vastuksen niskaan putoavan lumen muodossa. Hitaaseen vauhtiin on osansa myös metsäluonnon kauneudella. Mielikuvituksella ei ole rajaa ympärillä olevassa muumija peikkometsässä eikä hiljaisuus metsässä ole aivan hiljaista.

Huolimatta ihmisen halusta muuttaa luontoa mieleisekseen uskon, että tulevaisuudessakin on lumen painosta kaarelle painuneita koivuja ja puolimetrisen tykkylumen kuorruttamia kuusia. Ihailtavaksi.

* * *

Marraskuussa mietittäessä ja suunniteltaessa muutoksia jäsenrekisteriin saimme kuulla Sampopankissa, että jäsenrekisteriin on tulossa parannuksia, lisäyksiä ja muutoksia. Pystytään kerhokohtaisesti noukkimaan tietoja ja hyödyntämään vaikka ajamalla kerhojen jäsenten osoitetarrat.

Toivotaan, että luvatut parannukset tulevat mahdollisimman pian, jotta voimme harkita niiden käyttöä. Näistä uusista mahdollisuuksista yhdistyksemme kerhoasiainhoitaja pyrkii saamaan opastajan Kesäpäivillemme.

* * *

Kevätpäivät ja vuosikokous -viikonloppu vietetään merenrannalla kuten viime syksyn Susiaisetkin. Tällä kertaa Suomenlahden rannalla tunturikerho Kuovzan vieraana. Edellisestä käynnistä Kymenlaaksossa onkin kulunut yksitoista vuotta, joten uskon ja toivon tunturilatulaisten ottavan kuovzalaisten kutsun runsaslukuisina vastaan.

* * *

Tunturilatulaisten virallisissa ja vähemmän virallisissa tapaamisissa kannetaan huolta jäsentemme ikääntymisestä. Kannanotot ikärakenteesta ovat muodostuneet mutu-tuntumalla eli katsomalla ympärilleen yhteisissä tapahtumissa ja arvioimalla ilman todellista tietoa.

Ennen joulua otettiin jäsenrekisteristä tietokoneajo keski-iän selvittämistä varten. Vaikka jäsenistä yli neljäsosa on eri syistä jättänyt ilmoittamatta syntymäaikansa, voidaan laskettua yhdistyksen jäsenten keski-ikää pitää käyttökelpoisena.

Laskennan mukaan keski-ikäinen tunturilatulainen on vajaan 53-vuoden ikäinen. Merkittävä osa jäsenistä on iältään kuudenkymmenen kahta puolen ja kuten kaikki ovat huomanneet alle kaksikymppisiä jäseniä on vähän.

Syykin on selvä. Vasta kun itsekunkin elämän rakentaminen on vakiintunut, perhe, työ ja asuminen, on enemmän aikaa harrastuksille. On aikaa liittyä Tunturilatuun.

Kerhoissa keski-ikä vaihtelee jonkin verran. Alhaisin se on nuorimmassa kerhossamme. Tilastosta voi tehdä sen johtopäätöksen, että niissä kerhoissa, joissa uusia jäseniä tullut, he ovat useimmiten liittyessään iältään 25 - 40 -vuotiaita.

Saatua tilastoa ei pidä tulkita tiukasti, vaan se on otettava suuntaa-antavana apuvälineenä mietittäessä tiedottamisen painopisteitä.

Talvi pitää vielä tiukasti luontoa otteessaan, mutta valoisuuden lisääntymisen myötä olemme menossa kohti kevättä ja luistavia hiihtokelejä. Nähdään kevätpäivillä.

Raimo

Johtokunnan pöydältä

Päivä on jo pidentynyt lupaavasti. Paras hiihtokausi on kuitenkin vielä edessä. Kerrankin Helsingissä on paksulti lunta – jopa niin paljon, että liikenne meni lumimyrskyssä ihan sekaisin. Viikonloppuna kaupungillakin olisi päässyt paremmin liikkeelle suksin tai lumikengin kuin kengin.

Jäsenmaksuihin tuli vuoden vaihteessa melkoinen muutos. Muutoksen taustana oli Suomen Ladun tekemä uudistus. Olethan muistanut ilmoittaa omista muutostoiveistasi jäsensihteerille ja maksathan jäsenmaksusi ajallaan.

Kevätpäivät ja kevätkokous lähestyvät. Kuovzalaiset ovat panneet parastaan ohjelman valmisteluissa. Kevätkokous pidetään lauantaina 6. 3. Tule mukaan viihtymään päivillä ja vahvistamaan viime vuoden tilit kokouksessa. Kokouskutsu on toisaalla tässä lehdessä. Nähdäänhän Mäntyniemen lomakeskuksessa maaliskuun ensimmäisenä viikonloppuna.

Miten voimme kertoa toisille siitä, mitä me Tunturilatuna olemme ja teemme? Johtokunta on nimennyt työryhmän suunnittelemaan uutta esitettä. Teksti on valmiina, mutta muutamia hyviä valokuvia vielä tarvitaan. Jos sinulla on kuvia retkistä, iloisia ja hikisiä vaeltajia, lähetä niitä mielellään minulle joko paperikuvina tai sähköisesti (osoite johtokunnan ja toimikuntien yhteystietolistassa).

Johtokunta päätti kokouksessaan osallistua ensi kesänä Suomen Ladun leiripäivien vaelluskilpailuun omalla joukkueellaan. Vaikka viime vuonna menestys ei ollut edellisvuotista tasoa, me uskomme itseemme ja haastamme jälleen kerran kaikki kerhot mukaan kilpailuun.

Nyt sitten vain kaikki ladulle. Vaikka Lapin hiihtoviikot taitavat olla melkoisen täynnä, löytyy hyviä hiihtomaastoja vähän etelämpääkin. Nautitaan liukkaista laduista ja hohtavista hangista.

Sihteerinne
Iitu Gerlin :)

KERHOVASTAAVAT 2004

OKTA (1) Kajaani (1964 uud. 21.9.1984)
Pj. **Liisa Haapalainen**, Peltokatu 6 A 4, 88600 SOTKAMO
puh. 08-666 1932, liisa.haapalainen@luukku.com
Siht. **Anja Vitikka,** Torikatu 4, 87500 KAJAANI
puh. 08-639 708

KUOKTE (2) Hyvinkää-Riihimäki (15.2.1967)
Pj. **Markku Salminen**, Vuoritie 24, 04400 JÄRVENPÄÄ
puh. 09-291 9916, 040-548 4600, markku.a.salminen@jippii.fi
Siht. **Päivi Härkönen**, Antinsaarenkatu 28, 05800 Hyvinkää
puh. 040-7281908, paivi.harkonen@pp2.inet.fi

KOLBMA (3) Tampere (27.5.1967)
Pj. **Timo Tulosmaa**, Majakkakatu 3, 33410 TAMPERE
puh. 050-563 5489, timo.tulosmaa@sci.fi
Siht. **Sirkka-Liisa Jantunen**, Nikinväylä 3 A1, 33580 TAMPERE, puh. 040-771 0305, sirkka-liisa.jantunen@ata-gears.fi

NJEALLJE (4) Pieksänmäki – Mikkeli - Varkaus

(16.1.1970)
Pj. **Lea Sarkeala**, Pirtinranta 2 C, 78200 VARKAUS, puh. 017-556 5400, 0400-299 956, lea.sarkeala@tmilea-sarkeala.inet.fi
Siht. **Leila Auvinen**, Alvarintie 7, 78300 VARKAUS
puh. 017-555 2297, 040-869 9001, leila.auvinen@pp.inet.fi

VIHTTA (5) Vaasa (29.1.1970)
Pj. **Tapani Rajala**, Lapuankatu 6 D 5, 65350 VAASA
puh. 06-315 4112, 050-330 8045, tapani.rajala@fi.abb.com
Siht. **Kaija Mariapori**, Keskuskatu 18, 65320 VAASA
puh. 06-3153 515, 050-5240 850

KUHTTA (6) Itäinen Helsinki (1971)
Pj. **Lotta Lehtonen**, Kuusistonlinnantie 4 A 1, 00900 HELSINKI, puh. 040-511 4381, lotta.lehtonen@helsinki.fi
Siht. **Eeva-Mari Kivimäki**, Hakaniemenkatu 11 A, 00530 HELSINKI, puh. 050-309 3584, eeva-mari.kivimaki@helsinki.fi

TSIETSA (7) Iisalmi (5.3.1972)
Pj. **Urpo Häkkinen**, Huuhkajantie 9 , 71800 SIILINJÄRVI
puh. 017-462 1922, 050-565 9839, urpoh@dnainternet.net
Siht. **Hannu Katainen**, Honkakatu 3 as 6, 74130 IISALMI
puh. 017-822 746, 0400-525 415,hannu.katainen@reppu.net

KAVTSI (8) Helsinki (23.10.1972)
Pj. **Hannu Maula**, Hippiäistie 6, 00780 HELSINKI
puh. 09-345 1820, 040-519 5079, hannu@maula.pp.fi
Siht. **Juha Kelkka**, Vanhaistentie 7 A 14, 00420 HELSINKI
puh. 09-531 428, 050-528 4538, juha.kelkka@fi.abb.com

OVTSI (9) Jyväskylä (28.9.1976)
Pj. **Pauli Hulkkonen**, Ruokkeentie 324, 40270 PALOKKA
puh. 014-311 0790, 0400-547 743, hulkkonen.pauli@suomi24.fi
Siht. **Ritva Loimio**, Puistotori 6 as 16, 40100 JYVÄSKYLÄ
puh. 014-615 282, 040-552 1037, riloimio@cc.jyu.fi

LOGI (10) Turku (19.2.1978)
Pj. **Paavo Kramsu**, Lauklähteenkatu 6 A 23, 20740 TURKU
puh. 02-236 3369, 040-706 2764, paavo.kramsu@luukku.com
Siht. **Paula Jukala,** Rätiälänkatu 20 C 24, 20810 TURKU
puh. 02-251 7116, 0400-820 167

ALPPAS (11) Hämeenlinna (28.11.1984)
Pj. **Teuvo Heinonen**, Nujulantie 3, 13300 HÄMEENLINNA, puh. 03-619 7359
Siht. **Marja-Liisa Mäki**, Torikatu 10 A 6, 13100 HÄMEENLINNA, puh. 03-675 9061

KUMPE (12) Pohjois-Karjala (1985)
Pj. **Pentti Huikuri**, Mäntytie 3, 83100 LIPERI
puh. 040-763 2276
Siht. **Eila Vatanen**, Tapionkatu 44F, 80230 JOENSUU
puh. 013-137322

KUOVZA (13) Kymenlaakso (1970)
Pj. **Veijo Taavitsainen**, Suontaustankatu 13, 48720 KYMI
puh. 05-281 249, 050-5254698
Siht. **Sirkku Kanervio,** Tornatorintie 13 A 25, 48100 KOTKA, puh. 040-554 6948, sirkku.kanervio@suomi24.fi

GEATKI (14) Satakunta
Pj. **Satu Ojala**, Loimijoentie 817, 32700 HUITTINEN
puh. 02-566 654, 050-523 4844, satu.ojala@huittistensanomalehti.fi
Siht. **Pirkko Liuksiala**, Huhkolantie 3 B 20, 32700 HUITTINEN, puh. 02-567 024, pirkko.liuksiala@huittinen.fi

NJALLA (15) Tunturilappi (1.11.1997)
Pj. **Anne Toivonen**, Ounasjoentie, 99140 Köngäs, puh. 016-657 535, 0400-918 369, anne.toivonen@levi.fi
Siht. **Paula Naukkarinen**, Valtatie 21, 99100 KITTILÄ
puh. 016-642 156, 040-846 2156
Muutokset kerhovastaavien yhteystiedoista suoraan kerhoasiainhoitajalle: Sirpa Alapuranen, 09 298 9881, 040 860 5148, sirpa.alapuranen@luukku.com.

Kavtsin terveiset

Hyvää alkanutta retkeilyvuotta, ystävät!

Vuosi on täällä eteläranni-kolla alkanut kovin vähälumisena, kuten varmaan suuressa osassa maata. Kavtsin toimintaa se ei ole haitannut, on vaan tarvittu pientä soveltamista. Aiottu kuutamohiihto muuttui kävelyksi – kuutamo oli, mutta lunta liian vähän hiihtämiseen. Tätä luettaessa retki on jo uusittukin, toivottavasti suksin.

Kuten allekirjoituksesta näet, Kavtsin kuulumisten kirjoittaja on vaihtunut. Muutos on seurausta siitä, että syyskokous valitsi minut kerhon uudeksi luotsiksi. Aion jatkossakin keskittyä näissä jutuissa kertomaan siitä, mitä Kavtsissa on tulossa. Menneisiin palaan kun on erityistä kerrottavaa.

Uusi kerhotoimikunta ja muut toimikunnat ovat järjestäytyneet. Pientä uusiutumista tapahtui niissäkin. Tuoreiden ideoiden ja voimien saaminen mukaan on tervetullutta jatkuvuuden varmistamiseksi. Alkuvuoden toiminta on paljolti viime vuonna suunniteltua ja vain toteutusta vaille.

Helmikuun kahtena viimeisenä päivänä lähdemme viikonloppuhiihdolle Tammelan Torronsuolle. Kokoontumispaikkana on Hämeen luontokeskus. Tällaisella ”lähiseutuvaelluksella” uusilla talvivaeltajilla on tilaisuus kokeilla kursseilla tai muuten opittuja taitoja ennen vaativampia koetuksia, kokeneet taas voivat verestää taitojaan ennen kevään vaelluksia. Tuleehan lähes vuoden varastossa olleiden kamppeiden kuntokin samalla testattua.

Maaliskuussa on kerhon sääntömääräinen kevätkokous. Sen jälkeen lähdemme kuvien myötä retkelle maamme itärajan taakse, Vienan Karjalan laulumaille. Markus Sirkka kertoo perusteilla olevasta Kalevalan kansallispuistosta ja Kostamuksen luonnonsuojelualueesta.

Huhtikuun kerhoillassa lähdetään kuvaretkelle vielä kauemmas, Tasso Lampén kertoo kokemuksia Huippuvuorilta.

Toukokuun kerhoillassa taas YLEn meteorologi Seija Paasonen kertoo miten sääennusteita tehdään meteorologisin menetelmin, ja myös miten tulevaa säätä voi vaikkapa retkellä ennustaa tarkkailemalla ympäristöä.

Huhtikuun alussa käynnistyy Kavtsin kolme vuotta kestävä projekti jossa vaelletaan Suomi päästä päähän yhdeksänä eteppina hiihtäen, kävellen, pyöräillen ja meloen.

Ja vaikka koko maata ei kuljetakaan järjestyksessä, tapahtuma aloitetaan Suomen pohjoisimmasta kolkasta, Nuorgamista. Sieltä hiihdetään kahdessa viikossa Raja-Jooseppiin, osa porukasta tosin vaihtuu Sevettijärvellä pääsiäisenä.

Tämänhetkisen tiedon mukaan saamme kokoon pitkän ja komean ”raidon”, joskin porojen sijasta ahkioita vetävät hiihtäjät.

Mukana on niin kavtsilaisia kuin muitakin. Muutama innokas on jo ilmoittautunut koko kolmen vuoden seikkailuunkin. Lisää tietoa saat esim. edellisen Tunturilatulehden retkimuistiosta.

Retkitoimikunta ahkeroi muutenkin ja pienempiä retkiä on useita; ulkoilupäivä Tuusulanjärvellä, kolme eri linturetkeä, pitkä marssi Loviisan seudulla ja vielä käynti Valkmusan kansallispuistossa ja Kotkan Maretariumissa kesäkuun alussa. Ohjelmaan mahtuu myös perinteiset kevättalkoot tukikohdassamme Kärrikaltiossa.

Tulkaa mukaan, muutkin kuin kavtsilaiset, jos liikutte tällläpäin tai tulkaa vaikka ihan vartavasten.

Lisätietoa löytyy nettisivuiltamme, www.kolumbus.fi/tunturikerho.kavtsi, tai ottamalla yhteyttä kavtsilaisiin.

Retkeillään,
Hannu

Tunturikerho Njeallje

Vuosi 2003 on jäänyt muistojen joukkoon – monta mukavaa yhteistä hetkeä on taas takana yhdessä muisteltavaksi yhteisissä tilaisuuksissa – yksin ja yhdessä - lopuksi kai siellä Njealljen ”Käskynkässä”, jos se yhteinen haave joskus toteutuu!!

Kävimme yhdessä kokemassa Lapin joulun – flunssa-aalto pelotteli ennen lähtöä, mutta kaikki 18 Njealljelaista oli joulunvietossa Ylikyrön kylässä – parhaimmillaan meitä oli 20 kerholaista siellä, kun saimme vieraita aatonaattona Ylläkseltä.

Pakkanen, revontulet, siniset hetket ja isäntäväkemme tekemät melkein sata jäälyhtyä, joissa olevat kynttilät sytytimme palamaan jouluaattona jäivät unohtumattomana muistona mieliimme ja ehkä pieni haikeus siitä – tulemmeko koskaan yhdessä tänne viettämään tällaista viikkoa.

Jouluaaton huipennus oli joulupukin saapuminen joulunviettopaikkaamme oikealla – tosi komea sarvisella porolla – harvoin näkee sellaista - ehkä vain kerran elämässään.

Jouluaamuna suuntasimme kulkumme Raattaman rukoushuoneelle, jossa oli kyläläisten joulukirkko - se oli unohtumaton kokemus - pieni rukoushuone, joka oli ääriään myöten täynnä ja melkein puolet joulukirkkoon osallistujista oli Tunturiladun kerhon Njealljen jäseniä! Muistot menneistä joulukirkkomatkoista palasivat varmasti yhtä voimakkaana mieleen monella muullakin, kun minulla.

Pakkasherra piti huolen siitä etteivät sukset päässeet liikaa kulumaan, mutta kaikki kävivät kokeilemassa suksien luistoa kuka enemmän kuka vähemmän – Hotel-Montell oli paikallaan tosin latu sinne ei ollut kehuttavassa kunnossa lumen vähyyden takia. Suunnittelemamme yhteinen hetki Susikyrössä jäi kovien pakkasten takia pitämättä, koska ei ollut mitään järkeä lämmittää tiloja sillä pakkaselle, mutta kaikki kerholaiset kävivät ihailemassa kämppiämme ja tarkistamassa uuden Aihkin ja hyväksi sen toteamassa.

Joulu on takana uusia edessä - ehkä kahden vuoden kuluttua uudelleen – ehkä?!

Tammikuun kokous on takana, jossa vieraanamme oli lähetystyössä Hong Kongissa jaKiinassa 11 vuotta ollut pastori Kari Iivarinen. Saimme kuulla mielenkiintoisen esityksen retkeilystä Kiinassa ja Hong Kongissa sekä siitä mitä siellä on ja miten sinne varustaudutaan, jos mielii vaeltelemaan niihin maisemiin. Diaesityksen myötä pääsimme tutustumaan Hong Kongia ympäröivään upeaan vuoristoon sekä kuulimme siinä sivussa maan tavoista ja tottumuksista, ilmastosta yms.

Helmikuun kerhotapaaminen on Laskiaistapahtuma Pieksämäen Partaharjussa klo 12 alkaen. Pieksämäen emännät keittävät perinteisen hernerokan – varaahan sukset ja liukurit mäen laskua varten mukaan.

Kevätkokous on maaliskuun 13. pnä Mikkelin Kyyhkylässä klo 13. Siellä on mahdollisuus yhteiseen lauantailounaaseen, jonka olemme sieltä jo alustavasti varanneet. Lounaan jälkeen tai ennen sitä on Kyyhkylän toimitilojen esittely riippuen siitä, miten se heidän ohjelmaansa käy.

Toukokuun kerhotapaaminen on Leivonmäen uuteen kansallispuistoon tutustumisen merkeissä 22.5.,ns. yöretki. Matka on tarkoitus tehdä yhteiskyydillä, mutta siitä tarkemmin maaliskuun kokouksessa.

Syksyn ruskaretkestä pieni ”tietoisku” – muistat varmasti, että lähdemme Susikyröön, jossa viikko 37 on kerhoviikkomme. Kuljetuksen sinne on taas Kari lupautunut hoitamaan – varaathan ajoissa paikkasi autoon. Varauksia on jo nyt jonkin verran – matkan varrelta poimimme mukaan myös kerhomme ulkopuolisia matkalaisia, jos kiinnostaa ota yhteys Kari Loposeen.

Jäsenmaksut ovat saapuneet ja saaneet aikaiseksi kovasti puheensorinaa – mitä tarkoittaa Suomen Latu mitä Tunturilatu mitä muut Latuyhdistykset mitä Tunturikerho. Muistin virkistämiseksi pieni pikakertaus. Tunturilatu ja muut latuyhdistykset ovat Suomen ladun alaisia yhdistyksiä ja saadakseen Tunturiladun edut sekä Suomen Ladun edut ja voidakseen osallistua Tunturikerhomme toimintaan on maksettava Tunturiladun ja kerhon jäsenmaksu.

Monet meistä ovat myös paikallisen latuyhdistyksen jäseniä, jos haluaa maksaa myös sen maksun voi maksaa ns. rinnakkaisjäsenmaksun, mutta se yksin ei oikeuta Tunturiladun etujen saamiseen ja kerhon toimintaan osallistumiseen nykyisten sääntöjen mukaan.

En tiedä osasinko sen oikein kertoa, mutta jos on kysyttävää voit soittaa minulle ja kysyä ja voihan minulle soittaa muutenkin – mukavia uusia esityksiä odotellaan – mitä ensi kaudella tehdään yhdessä – lähdetäänkö vuoden kuluttua keväällä hiihtämään – jos niin mihin yms.

Eilen ja tänään on ilmassa ollut jo kevään tuntua – aurinko pilkisti pilven raosta – puheenjohtajanne Lea teki avannon ja kokeili vetääkö rantasaunassa savut ulos vai sisälle – se on selvä kevään merkki. Mukavaa alkavaa kevättalvea ja hyviä hiihtoretkiä Teille kaikille ja tapaamisiin kehotapaamisissamme.

Lämpimin ajatuksin
Lea - puheenjohtajanne

Njallan kuulumisia

Vuosi vaihtui Kittilässä revontulten loimutessa erityisen kauniisti. Levin ilotulitus jäi kauaksi taivaan valkeista, joita saimme ihailla pitkin uuden vuoden yötä.

Vuoden vaihtuessa myös Njallassa vaihtui peräsimen pitäjä. Tiedottajamme Anne, Jaspis, Toivanen siirtyi puheenjohtajan tehtäviin. Raija, Raiski, Palosaari sai tiedottajan pestin hoidettavakseen.

Kevätretkemme aloitamme Susi-Kyröstä, jonne Lehtosen Esa vie porukan ja opettaa lumikenkäilyä Pallaksen maastossa. Tiedossa muutakin mukavaa.

Kätkätunturille lähdemme kävelemään lumikengillä sunnuntaina 23.3. Lauantain 3.4. urakkana on hiihtää Leviltä Ylläkselle. Hyväkuntoiset voivat tulla myös hiihtäen takaisin. Muut tuodaan autolla.

Haltin vaellus on jo perinne ja sinne alkaa olla osanottajajoukko kasassa. Paikkoja voi kysellä Paulalta.

Seikkailuvaelluksen teemme Ruotsin ja Norjan suurtuntureille 2.-9.5. Mukaan otetaan seikkailunhaluisia ja hyväkuntoisia retkeläisiä. Raiskilta voi kysellä ja samalla ilmoittautua.

Toukokuussa käymme katselemassa muuttolintuja Takalon Juhan johdolla. Ounasjoella soudetaan jo toisena kesänä peräkkäin. Ajankohta on 8.-11.7. Inarin järvelle lähdemme melomaan 14.-18.7. Mukaan voi lähteä ihan ensikertalainen. Opetuksen saa ennen melomaan lähtöä. Harjoitus tulee Inarilla.

Kesävaelluksen teemme Norjaan 22.-25.7. Käymme Lyngenissä katselemassa ikijäätä ja sieltä siirrymme Parakselle nauttimaan tunturikukkien loistosta.

Vaelluksista saa lisätietoja Raiskilta p. 040-5952625.

Vaellusterveisin
Kittilän Könkäältä
lähettää **Raiski**.

Kumpen kuulumisia

Kumpesta kuuluu hyvää tälle alkaneelle vuodelle. Syyskokous uudisti toimikuntansa. Eskolle, Irjalle ja Laurille uusitun toimikunnan suurkiitokset antoisista vuosista ja Kumpen hyväksi uhratusta ajasta ja työstä. Panoksenne ei ole valunut hukkaa, vaan se kannustaa meitä muita Kumpelaisia uusiin ponnistuksiin - yhteinen hyvä tavoitteena ja Lapin luonnosta virkistystä ja vireyttä terveyteemme hakien.

Kumpen puheenjohtaja on myös vaihtunut. Vastuu on alkanut painaa vähän nuoremman Pentti Huikurin harteita. Olen mielestäni jo vanha konkari, ”Kumpe” minäkin, mutta isompi vastuunkanto on alkanut vasta nyt. Kiitän luottamuksesta tähän tehtävään, Kumpe –kumppanit. Sanon, etten selviä tästä yksin. Se ei ole tarkoituksenikaan, vaan toimikuntamme ja koko yli 80 –päisen jäsenkuntamme yhteistyöllä ja virityksellä menemme eteenpäin ja teemme tätä aina mielenkiintoista Lapin tuntureille kapuamista ja luonnosta nauttimista nuotioilla ja sekä vaelluspoluillamme.

Onnekasta alkanutta vuotta kaikille Kumpelaisille sekä TunturiLatulaisille kautta Suomen! Kannustan uusia toimikunnan jäseniä, Jaanaa varapuheenjohtajana, Ritvaa rahastonhoitajana sekä Pirjoa ja Paulia jäseninä ideoimaan uusia haasteita yhteisille retkillemme. Kaikille iloista jaksamista!

Kumpen toiminnallisuus käynnistyy oikeastaan vasta helmikuun kevätkokouksesta, joka pidetään Kuntoutuskeskus Kaprakassa Käsämässä. Tarkoitus on samalla järjestää pilkki- ja kuntohiihtopäivä, jossa keskustellaan myös vuoden 2005 syksyn TL:n susiaisista ja syyskokouksen järjestämisestä Kumpen isännöimänä.

Maaliskuu on jo täyttä tohinaa: Nurmeksen 24 h –hiihdon ja Kumpen Susikyrön kerhoviikon merkeissä. Kerhoviikolle lähtijöitä on ilmoittautunut 12 henkeä. Kyytiin kyllä sopii lisää, sillä on ajateltu tehdä matka linja-autolla. Kuljettajakin on tiedossa, Martti Tiilikainen. Penalle vaan puhelimitse ilmoittautumaan!

Saarenmaan kylpylään pääsee Terhon mukana kesän alussa. Hän ottaa vastaa ilmoittautumiset sekä vastaa kyselyihinne. Toukokuun lopulla ovat Oktalaiset kutsuneet meitä vieraakseen Sotkamon luontoon tutustumaan kirkkovenesoudun merkeissä. Kiitos vaan! Me tullaan.

Sitten elokuussa on kaukomatkailu mielessä monella, kun aikovat sinisiivin lentää Kreetalle vaeltamaan Jaanan opastuksella. Tervemenoa vaan! Me kotosuomeen jäävät Kumpet teemme (vk 32) viikonlopun kesävaelluksen kirkkoveneellä soudellen kauniin Taipalejokireitin Viinijärveltä Heposelälle, yöpyen välillä Siikakosken maisemissa.

Sittenpä se Lappi jo kutsuukin meitä syyskuussa ruskaretkelle, mutta ei tällä kertaa kerhoviikolle lapinkämpille, vaan paikka selviää tässä kevään aikana, josta sitten tiedotetaan kesätiedotteessa.

Lokakuussa kerätään karpalot Tiilikan tai Patvin suolta, kunhan haistellaan kummassa on paremmin marjoja.

Syyskokous pikkujoulumielellä kuuluu perinteisesti marraskuun yhteistoimintaan.

Näistä kaikista edellä mainituista toiminnoistamme tiedotellaan ja Kumpen jäsenet pidetään ajan tasalla.

Soitelkaa tarvittaessa PH:lle puh. 040-7632276 tai sähköpostilla: pentti.huikuri1@luukku.com

Ovtsin kuulumisia

Nyt kun kinkut, lanttulaatikot ym jouluruoat on sulateltu ja luntakin on jonkin verran saatu, on aika ruveta valmistelemaan alkaneen vuoden tapahtumia. Sen lisäksi, että meillä on oma tukikohtamme Haristupa aina käytettävissämme, niin olemme yhdessä laatineet myös muuta ohjelmaa.

Tammikuussa kuuntelimme ja katselimme nykyaikaisen digitaalitekniikan valokuvaukseen tuomia etuja ja haittoja.

Helmikuussa saamme mieluisan ”vieraan” Kajaanista eli yhdistyksemme puheenjohtaja Raimo Pahkala saapuu kertomaan ajankohtaisia asioita Tunturiladusta ja kerhoista. Helmikuussa katselemme myös kerholaisten valokuvia.

Maaliskuussa on vuosikokous, jolloin katsastamme miten selvisimme viime vuodesta sekä 20.3. opettelemme panemaan matoa koukkuun Haristuvan maastossa räiskäleitä paistellen ym. mukavaa.

Huhtikuulle olemme varanneet hyvät asennot nojatuolimatkalle Madagaskarille ja hiihtovaellusta ja linturetkeä varten voi aloittaa harjoittelun vaikka heti.

Touko-kesäkuussa talkoilemme Haristuvalla ja retkeilemme jalkaisin ja/tai meloen.

Meidän ei tule myöskään unohtaa yhdistyksemme toimintaa, josta ensimmäisenä lähestyy kevätkokous ja kevätpäivät Pyhtäällä. Otapa kiireesti Tunturilatulehti käteen ja ilmoittaudu heti Kuovzalle.

Luistavin suksin kesää kohti.

Terveisin **Pauli**

Kolbman kuulumisia

Kolbmalla menee hyvin. Kerhotoimikuntaan saatiin kahden hyvän ihmisen tilalle kaksi hyvää ihmistä. Merja Rintakoski on napakka tyttö, joka pikaseen pistää Kolbman järjestykseen. Hän halusi heti tittelikseen myyntipäällikkö. Ans kattoo. Ari Solopuro on monitoimimies, joka retkeilee, laulaa ja ties vaikka mitä. Asuu Kangasalla ja sai tittelikseen kerhoisäntä. Koitettiin tunkee klubi-isäntää mutta nää halus kerhoisännän. Onnea heille molemmille. Jantusen Siru ja Tolosen Simo ovat uusvanhoja mutta onnea heillekin. Meillä rupee oleen kasassa timanttijoukkue.

Pois jäivät Hyytiäisen Pentti ja Altosen Riku. Isot kiitokset heille molemmille kerhon hyväksi kerhotoimikunnan jäsenenä ja muutenkin tehdystä työstä. Ja vielä kerran: Toivottavasti ette katoa minnekään näköpiiristä, koska kerholla on paljon tapahtumia, jotka tarvii tekijäänsä.

Tänä vuonna kaikkien ylipitkien hiihtojen isä ”Pirkan Hiihto” hiihdetään 50.kerran ja ehkä sen takia tuo hiihto vähän leimaa maaliskuuta. Entiseen tapaan Kolbma pitää huoltoasemaa niin varsinaisessa hiihdossa kuin reppuhiihdossakin viikkoa myöhemmin. Ja ”Kolbman Kevätseisauksessa” kuullaan Jorma Kotisaaren esitelmä Pirkan Hiihdon elinkaaresta. Jorma on melkein alusta saakka ollut mukana hiihdon järjestelytoimikunnassa.

Hiihto(vaellus)viikko on Susikyrössä huhtikuun lopulla, Velaatan Kevätpölytys 8.5., Kostian Kävely 23.5. ja Kielon Jäähyväiset Kielon päivänä 14.6. Tää viimeks mainittu on vaan varuste-esittelyä mutta ei voinu olla antamatta sille tuota nimeä.

Heinä-elokuun vaihteessa tehdään kesän iso juttu eli vaellusviikko Tatravuoristoon Slovakiaan, sinne on lähdössä täysbussi eli 50 henkeä. Lehtisen Jouni on junaillut upeasti matkan näihin keski-Eruooppalaisiin maisemiin.

Tulosmaa

Terveisiä Vihttasta!

Vihttalaiset toimivat monimuotoisesti alkaneella vuodella hyväksi koetun kerhotoimikunnan johdolla, yksi vaihto tehtiin – Riitan tilalle tuli Hannu. Tammikuussa opettelemme terveysliikuntaa. Helmikuu menee hiihdellen, vaihtoehtoina ovat monet lähiseudun hiihtotapahtumat Arpaisten hiihto sekä Kauhahiihto ja Mesikämmen-hiihto. Toivottavasti saamme hyvät olosuhteet hiihtää niin kotokulmilla kuin näissä tapahtumissakin. Kuun lopussa tarkastetaan Vihttan asiat menneeltä vuodelta kevätkokouksessa. Saa nähdä saako kerhotoimikunta risuja vai ruusuja?

Maaliskuun alkuun on merkitty kalenteriimme Kuovzan isännöimät kevätpäivät ja kevätkokous. Toivottavasti saamme hyvän edustuksen matkaan, Kymenlaaksossa on harvemmin meikäläisiä näkynyt. Meren rannalla kun ollaan, niin yritämme valita kahdesta viikonlopusta paremman jäähiihdolle. Uskaliaimmat ovat aikeissa myös yöpyä maastossa. Näin monipuolisesti valmistautuneina voidaan sitten lähteä logilaisten mukana Susikyröön tai jonnekin matkan varrelle.

Huhtikuussa aloitamme valmistautumisen kesäiseen luontoon tutustumisessa. Kuun alussa testata an kerholaisten tietämystä tunturikasvien tuntemuksessa. Loppukuussa teemme lisää käytännön harjoituksia lähtemällä aamulla varhain linturetkelle. Toukokuussa jatkamme liikunnallista toimintaa, kerhoilta pidetään luonnon helmassa ja samalla tutustutaan Pilvilammen retkeilyreitteihin. Myöhemmin päätetään ajankohta suunnistuskoululle, saamme ehkä apua suunnistusseuralaisilta. Loppukuusta sitten teemme logilaisten kanssa viikon pyöräretken Saarenmaalle.

Kesäkuussa jatkamme lähialueisiin tutustumista viikonloppuretkien muodossa, nyt on vuorossa Joutsijärven retkeilyalue Kullaalla. Juhannuksen jälkeen on sitten aika suunnistaa Jyväskylään Suomen Ladun leiripäiville. Heinä- elokuun vaihteessa on taas mahdollisuus lähteä logilaisten kanssa Itä-Lappiin ja jopa Venäjän puolelle. Elokuussa on sitten kesäpäivät alppaslaisten järjestäminä. Kerhoilta on ensimmäisen kerran Seinäjoella ja silloin pyöräillään ja saunotaan.

Tässä on poimintoja omasta toimintamuistiostamme yhteisistä retkistä ym. kevään ja kesän tilaisuuksista. Jätin pois päivämäärät ym. lähemmät tiedot, sillä ne ovat nähtävissä Tunturiladun webbisivuilla. Lisää sitten myöhemmin mitä teemme syksyllä.

Muistiin merkinnyt
Marjut Nummela

Login toimintaa alkuvuonna

Terveisiä Turusta, missä joulurauha on jo päättynyt, mutta ei ole meno silti kovin hillittömäksi heittäytynyt. Kävimme jo loppiaisviikolla Kiilopäällä hiihtelemässä isolla porukalla. Mukana oli n. 30 logilaista ja yksi kolbmalainen ja ladut olivat loistavassa kunnossa ja niillä oli tilaa. Tässä sitten muillekin tiedoksi mitä muuta aiomme alkuvuonna puuhata.

Helmikuun kerhoillassa perehdymme valokuvauksen uusiin tuulin ammattilaisen opastuksella ja katselemme myös kuvia Etelämantereelta, missä Linkolehdon Ari kävi joulukuussa pingviinejä tervehtimässä. Helmikuun ohjelmaan kuuluvat myös perinteiset kerhon synttärit, missä Kolbman kolmen kämpän kiertäjät kertovat pitkästä taipaleestaan. Mynälahden jäähiihto on myös ohjelmassa koska jäätäkin näyttää merelle kertyvän, vaikkakaan ei ehkä viime talven malliin.

Maaliskuun kerhoillassa Sirpa Alapuranen Kavtsista tulee kertomaan kuivaa tarinaa eli asiaa retkiruokien kuivatuksesta ja viikolla 13 lähdemme hiihtoviikolle Susikyröön ja halukkaat pääsevät silloin myös vaellukselle, mistä löytyy lisää tietoa tämän lehden retkimuistiosta.

Huhtikuussa vietämme maastoviikonloppua tukikohtamme Koirasaaren ympäristössä. Miehet yöpyvät laadukkaasti laavussa, mutta naiset taitavat tyytyä vaatimattomasti sisämajoitukseen. Siitä viikon päästä on Koirasaaressa lapsellinen viikonloppu, kun lapsia vanhempineen tai isovanhempineen kokoontuu etsimään mörrejä kuusikosta ja mitä kaikkea hauskaa siellä löytyneekään.

Toukokuussa alkavat pyöräilyt ja päiväretken teemme heti viikko Vapun jälkeen Liedon Nautelankoskelle, mistä löytyy mm. museomylly, ja helatorstaiviikolla lähdetään yhdessä Vihttan kanssa Saarenmaalle valssaamaan tai ainakin polkemaan. Kerhoillassa siinä välillä valmistellaan kesän kanoottiretkeä Ounasjoelle.

Kesäkuun alussa yritetään uudelleen soutaa kirkkoveneellä Turusta Korppooseen. Viime kesänä se ei toteutunut, mutta josko nyt saataisiin kokoon riittävästi porukkaa. Tämä muuten vinkiksi muidenkin kerhojen jäsenille. Kevätkauden päättäjäiset pidetään perinteisesti nyyttikestien merkeissä Koirasaaressa.

Heinä- elokuun vaihteessa lähdemme sitten taas Lappiin ja vaihtoehtoja siellä riittää nyt jokaiselle. Voi joko meloa Ounasjoella tai viettää viikkoa Susi-Talaksella tai vaeltaa esim. Kiilopäältä Talakselle, tai sitten tehdä retken itärajan toiselle puolelle Venäjän Saariselälle, mistä löytyy koskemattomia erämaa-alueita ja nilkkoihin ulottuvaa jäkälämattoa.

Logille ollaan tekemässä omia nettisivuja, joista löytyy tarkempaa tietoa kaikista tapahtumista. Linkki näille sivuille tulee aikanaan löytymään Tunturiladun kotisivuilta.

Oikein hohtavia
hankia kaikille!
Paul Pakarinen

Vedenhakureissu

Kaksi miestä kiskoo ahkioita suoalueen reunassa.

Lumisade on lakannut ja vain hentoisia hiutaleita leijailee illan pimetessä puhtaaseen hankeen.

Eikö näy mitään? huutelen takaapäin. Kaveri puskee uraa umpihankeen, turhia vastailematta.

Vasta pimeässä löydämme viimein kämpän, vaikka tuttukin se on. Jään hetkeksi ulos lumihommiin ja kopistelen sitten sisälle. Tuli on jo kiehisissä ja nyt en enää turhia kysele, vaan otan ämpärin mukaani.

Vesipaikka on kauempana, umpisen takana ja hiihtämällä paarustan sauva toisessa ja sanko toisessa kädessä suolle päin. Oja virtaa alhaalla juonteessa sulana, mutta reunoilla on mahtavasti lunta. Tamppaan ensin suksilla ja sitten jalkaisin.

Ja sitten se tapahtuu.

Juuri kun kurotan vettä ämpäriin, koko reuna humahtaa alas. Syöksyn lähes pää edellä puroon. Ylös päästyäni mylvin hetken kuin sonnin mullikka. Ja taas turhaan.

Aina talviseen erämaahan ääntä mahtuu.

Potkaisen saappaat lukkoihin ja vauhdilla yritän hiihtää kämppää kohden.

Se ei tietenkään onnistu ja joudun äheltämään umpihangessa siteet kunnolla kiinni. Pihalla olen jo puoleksi pystyyn jäätynyt ja ryntään tyhjän ämpärin kanssa .. jostakin kumman syystä se on edelleen mukana .., sisälle kämppään.

Kaveri on juuri lisäämässä puita kamiinaan. Vilkaisee olkansa yli surkeaa olemustani ja kysyy rauhallisesti; *mihin se vesi jäi?*

Ja silloin minä raivostun.

Sinkkiämpäri lähtee kädestäni kuin tykin putkesta.

Se on kuulkaa semmoinen juttu, kun härkätyypin miehellä Pohjanmaalta menee punaiselle, on siitä leikki kaukana. Kaveri tietää sen ja pysyttelee hetken viisaasti matalana. Räminän loputtua ottaa sangon ja vasta oven raosta, eteisen puolelta kuittaa tupisemalla;

-on se kumma kun itse pitää kaikki tehdä.

Palaa aikanaan veden kanssa. Ripustaa nöyrästi pitkin kämppää olevat likomärät vaatteeni kuivumaan. Tarjoilee kuumaa makuupussiin ja on hiljaa. Vielä.

Vuodet kuluvat.

On asento tai taukopaikka mikä hyvänsä.

Eiköhän se ole parasta, että minä haen sen veden. Lause on aina sama.

Äänensävystä ja painotuksesta kaveri on tehnyt taidetta.

On vain kestettävä. Erämiehen. Koilliskairassa.

Reijo Ainasoja

Johtokunta, toimihenkilöt ja toimikunnat

Raimo Pahkala, puheenjohtaja, Okta, Honkakatu 10, 87100 KAJAANI, raimo.pahkala@nic.fi, (08) 637 009, 040 839 6638

Sirpa Alapuranen, varapuheenjohtaja, kerhoasiainhoitaja, Kavtsi, Vallikatu 5–7 A 4, 02600 ESPOO, sirpa.alapuranen@luukku.com, (09) 298 9881, 040 860 5148

Paavo Kramsu, Logi, Lauklähteenkatu 6 A 23, 20740 TURKU, (02) 469 8449, 040 706 2764

Ritva Loimio, Ovtsi, Puistotori 6 as 16, 40100 JYVÄSKYLÄ, riloimio@cc.jyu.fi, (014) 615 282, 040 552 1037

Marja-Liisa Mäki, taloudenhoitaja, Alppas, Torikatu 10 as 6, 13100 HÄMEENLINNA, marja-liisa.maki @fortum.com, (03) 675 9061

Lea Sarkeala, Njeallje, Pirtinranta 2 C, 78200 VARKAUS, lea.sarkeala@tmileasarkeala. inet.fi, (017) 556 5400, 0400 299 956

Markku Salminen, Kuokte, Vuoritie 24, 04400 JÄRVENPÄÄ, markku.a.salminen@jippii.fi, (09) 291 9916 k, (09) 2719 2458 t, 040 548 4600

Hanna Sinilehto, Kolbma, Männiköntie 5 B 20, 05830 HYVINKÄÄ, hanna-mari.sinilehto@vtt.fi, 040 747 7479

Veijo Taavitsainen, Kuovza, Suontaustankatu 13, 48720 KYMI, veijo.taavitsainen@andritz.com, (05) 281 249, 020 450 5006

Toimihenkilöt

Riitta Gerlin, sihteeri, Kavtsi, Maria Jotunin tie 10 E 52, 00400 HELSINKI, iitu.gerlin@kolumbus.fi, 040 707 4598

Satu Ojala, toimitussihteeri, Geatki, Karpintie 13, 32700 HUITTINEN, satu.ojala@huittistensanomalehti.fi, (02) 560 1085 t 050 523 4844

Pirjo Sinilehto, jäsensihteeri, Kolbma, Veisunkatu 14 as 5, 33820 TAMPERE, pirjo.sinilehto@kolumbus.fi, (03) 266 2592 k, 040 763 1109

Toimikunnat

Julkaisutoimikunta
Satu Ojala (pj), Riitta Gerlin, Juhana Häme, Raimo Pahkala ja Anne Toivonen

Järjestötoimikunta
Paula Jukala (pj), Logi, Rätiälänkatu 20 C 24, 20810 TURKU, (02) 251 7116, 0400 820 167, Antti Pulliainen ja Pirkko Westerqård

Koulutustoimikunta
Marita Maula (pj), Kavtsi, Hippiäistie 6, 00780 HELSINKI, marita.maula @kolumbus.fi, 040 509 4412, (09) 345 1820, Hanna Sinilehto ja Esa Tervonen

Kämppätoimikunta
Seppo Björkengren (pj), Njeallje, Kesäkatu 22, 76100 PIEKSÄMÄKI, (015) 420 083, Unto Flinkman, Tuure Hakkarainen, Tapani Oksanen, Raimo Rautjärvi ja Lea Sarkeala

Nuorisotoimikunta
Jouni Lehtinen (pj), Kolbma, Sompakatu 2 C, 33580 TAMPERE, jouni.lehtinen@luukku.com, 040 362 2182, (03) 352 2182, Paavo Kramsu ja Raija Palosaari

Retkitoimikunta
Markku Salminen (pj), Lassi Lindell, Esko Sepponen ja Esa Säde

Saamelaistoimikunta
Ritva Loimio (pj), Liisa Haapalainen, Juhana Häme ja Seija Ålander

Susivaliokunta
Veijo Taavitsainen (pj), Terttu Civil, Pauli Hulkkonen, Pirjo Jauhiainen, Marita Maula ja Matti Reittamo

Työvaliokunta
Raimo Pahkala (pj), Sirpa Alapuranen, Riitta Gerlin ja Marja-Liisa Mäki.

Tilintarkastajat

Vappu Hietala ja Lasse Luoto

HUOMIO HUOMIO HUOMIO !!!!!

Tunturiladun jäsenmaksut ovat muuttuneet tämän vuoden alusta lukien. Jäsenmaksutavat ovat seuraavat:
1. Jäsen = yksilöjäsen saa Tunturilatulehden (TL), Latu ja Polku-lehden (LP) ja jäsenkortin (JK)
Perhejäsen saa TL, LP ja 2 kpl JK
Nuorisojäsen saa TL, LP ja JK
Ainaisjäsen saa TL, LP ja JK
Tunturiladun syyskokouksen päättämät jäsenmaksut v. 2004 ovat:
Yksilöjäsen = 1. jäsen 22€
Perhejäsen 35€
Nuorisojäsen 10€
Ainaisjäsen 255€
Tunturiladun johtokunta on tehnyt päätöksen, että kaikille samassa osoitteessa asuville lähetetään perhejäsenmaksu vuoden 2004 alussa. Yhteisperinnässä olevien tunturikerhojen jäsenmaksut peritään ja tuloutetaan kerholle kuten aikaisemminkin.
Luistavia latuja kaikille !

Pirjo Sinilehto jäsensihteeri
pirjo.sinilehto@kolumbus.fi
P. 03 2662592

Mitä tunturikerhon jäsen odottaa kerholtaan

Jokaisessa Tunturiladun viidessätoista kerhossa on varmasi jouduttu miettimään, kuinka kehittää toimintaa niin, että se vastaisi kerholaisten toiveita ja keräisi aktiivisia uusia jäseniä harrastuksen pariin. Kun kysymyksessä on tunturikerho, sen järjestämillä retki- ja vaellustapahtumilla on ratkaiseva merkitys jäsenenä pysymiseen ja aktiiviseen osallistumiseen kerhon tapahtumissa. Ovathan juuri vaellukset ja eräretkeily kerhojen ja koko Tunturiladun perimmäisiä toimintamuotoja. Tämä on todettu jo kerhojen säännöissä.

Kuinka sitten retkitoiminta pitäisi järjestää kerhoissa, jotta se toteuttaisi parhaalla tavalla kerhon ja sen jäsenten tavoitteet?

Pitkäjänteisyys on valttia

Tässäkin asiassa pitkäjänteisyys on valttia. Tekemällä usean vuoden kestävän suunnitelman, voidaan kerhoissa toteuttaa monipuolista ja mahdollisimman monen kerholaisen toiveiden mukaista retkeilyä. Retkeilyn vaihtelevuuden pitäisi ilmetä mm. siten, että 2-3 vuoden ajanjaksolla kerhon tulisi toteuttaa kaikkia tavallisimpia retki- ja vaellusmuotoja (kesä- ja talvivaellukset, melonta ja pyöräily). Huomioimalla jäsenistön ikärakenteen ja kuntotason voidaan lähes kaikille kerhoon kuuluville löytää retki, johon voisi osallistua.

Uuden jäsenen ensimmäinen kerhokokemus on useimmiten kerhoillassa, joihin retkeilyharrastuksesta kiinnostunut tulee. Mielenkiintoinen aihe ei yksin riitä syyksi osallistua seuraavaan kerhoiltaan, mikäli ”tulokas” tuntee itsensä ulkopuoliseksi istuessaan yksin nurkkapöydässä ja kuunnellessaan jo ennestään toisille tuttujen kerholaisten vaihtavan keskenään retkikokemuksiaan. Yksin jätetty, kenties hyvinkin innokas latulainen, tuntee olevansa vieraassa paikassa ja kokee kerhon olevan vain ”sisäpiiriläisille”, jotka eivät ole kiinnostuneet uudesta tulokkaasta.

Jollakin tavalla nämä ensikertalaiset tulisi huomioida.

Kavtsin parissa olemme kokeilleet kahtakin eri menetelmää. Jäsensihteerimme, niin edellinen kuin nykyinenkin, on tavannut ”bongata” ensikertalaiset kerhoiltalaisten joukosta, käynyt toivottamassa heidät tervetulleiksi ja esitellyt mahdollisuuksien mukaan muutaman kerhon johtohenkilöistä. Aina siihen ei tosin ole ollut mahdollisuus, mutta kokemukset asiasta ovat olleet kuitenkin rohkaisevat.

Toinen ”8”:n tapa on ollut kerhoillan alussa pyytää uudet jäsenet seisaalleen ja puheenjohtajan sanoin sekä kerholaisten taputuksin toivottaa heidät tervetulleeksi joukkoon. Ikään kuin pienenä huomionosoituksena he ovat myös saaneet kerhomme, historiikin.

Kerholaiset tasavertaisia

Yksi tunturilatulaisuuden perusperiaatteita on jäsenten yhdenvertaisuus. Tämä on luonnollista; onhan kyseessä vapaa-ajalla tapahtuva harrastus. Emme erottele kerholaisia varallisuuden, yhteiskunnallisen aseman, oppi- tai muun arvon mukaan. Samassa asemassa ovat niin maalari kuin toimitusjohtaja, niin metsuri kuin pankinjohtaja, olipa kyseessä kansakoulun käynyt tai akateeminen kerholainen. Olemme tunturikerhon jäseniä ja sen ulkopuolella olevat asiat eivät saa vaikuttaa siihen, kuinka kerhon jäsen tulee harrastuksensa parissa kohdelluksi. Tämä hieno periaate tulisi säilyttää eikä siitä pidä poiketa.

Uusille kerholaisille luottamustehtäviä

En usko erehtyväni, jos väitän, että jokainen Tunturiladun kerhoista kaipaisi ns. ”uutta verta” pyörittämään toimintaansa edes nykyisellä tasolla.

Jorma Alapuranen
Kavtsin puheenjohtaja
10 vuotta

Kuovzan väki on suunnitellut mukavaa ajanvietettä kevätkokouksen ympärille.

Tervetuloa Mäntyniemeen

Tunturiladun kevätkokous ja kevätpäivät saavat tänä vuonna melkein presidentilliset puitteet. Kokouspaikkana on Mäntyniemi. Ei sentään se pääkaupungin Mäntyniemi, vaan Pyhtäällä sijaitseva leirikeskus.

Kevätpäiviä vietetään 5. - 7. 3. Tarkemman ohjelman ja ajo-ohjeet löydät Tunturiladun numerosta 4/2003.

Ilmoittautumisaikaa on jatkettu 20. 2. 2004 saakka. Ohjeet toiveittesi julkituomiselle löydät myös tämän lehden edellisestä numerosta.

Nähdään kevätpäivillä!
Tunturikerho Kuovzan väki

Haluan liittyä Tunturilatuun/tunturikerhoon!

Kun haluat liittyä Tunturilatuun niin lähetä osoitetietosi allekirjoittaneelle. Saat minulta kirjeen, jossa on saatekirjeen lisäksi tilisiirtolappu, liittymiskaavake ja Tunturilatu -lehti. Maksettuasi jäsenmaksun palauta täytetty liittymiskaavake allekirjoittaneelle.
Tunturilatulehdestä löytyvät kerhojen toimihenkilöt ja yhteystiedot, heidän kauttaan saat tietoa asuinpaikkakuntasi tunturikerhotoiminnasta.
Ole aktiivinen ja ota yhteyttä.
Tunturilatuterveisin!
Pirjo Sinilehto
Veisunkatu 14 as 5, 33820 Tampere
puh. (03) 266 2592 k., 040 763 1109
pirjo.sinilehto@kolumbus.fi

Haluan liittyä jäseneksi TUNTURILATUUN

Sukunimi .....
Etunimi .....
Synt.aika .....
Jakeluosoite .....
Postinum. ..... Postitoimipaikka .....
Ammatti ..... Puhelin kotiin .....
Haluan liittää jäseneksi myös seuraavat perheenjäsenet:
Nimi ..... synt. aika .....
Nimi ..... synt. aika .....
Nimi ..... synt. aika .....

Vihttalaiset Mont

Ensimmäinen yöpymispaikkamme, takana näkyvältä Bionnassyn rinteeltä lähti mukavan äänekäs lumivyöry yöllä.

Hannu ylittämässä kiviränniä, hyvin meni.

Hannu, Pena ja Heikki kapuamassa kohti Gouterin harjannetta.

Massif du Mont-Blanc

Vas. huippu 4810 m, seuraavaksi oik. Vallot - Hut 4382 m ja oik. Dome du Goutierin huiput 4304 m ja äärimmäisenä oik. Goutier Hut ja Goutierin harjanne n. 3820 m

Murtosen Pentti kysyi minulta kevättalvella tammi-helmikuussa, että mitäs jos lähtisimme Keski-Eurooppaan, valloittamaan Mont Blancin huipun.

Ihmettelin tovin Penan kysymystä ja vastasin, että mikäs siinä ja koskahan mentäisiin?

- No tulevana kesänä, oli vastaus. Sen jälkeen mietimme, että ketähän muita sinne lähtisi, pohdimme mielessämme ja ääneenkin tuttavapiiriämme ja mahdollisia lähtijöitä.

Muutama viikko kului ja Pena kysyi, että olinko tehnyt jo valmistelutöitä. Silloin ymmärsin, että Pena oli tosissaan ja selvittelin internetin kautta kaikkea mahdollista tietoa kyseisestä mäennyppylästä, paperitulosteita ja selvityksiä oli monen sentin paksuinen nippu.

Innostuin asiasta niin, että tiesin jo suunnilleen, mitä etuja ja haittoja suosituimpien reittien varrella olisi ja millaisia ne ovat maastollisesti.

Jäätiköt, serakit, kallioseinät, lumi- ja kivivyörypaikat, Vallotin hätämaja ja Goutierin majoituspaikka sekä mielenkiintoiset käymälät jyrkänteillä tulivat netin kautta tutuiksi.

Vahvistukset Tampereelta ja Köyliöstä

Reittivaihtoehdot olivat selvät ja päätimme, että lähdemme kahdestaan, jos ei kukaan uskalla tai halua mukaamme tulla. Vaasasta ei ollut muita lähtijöiksi ja niin soitin yhdelle tuttavalleni Tampereelle ja hän lupasi lähteä ja otti yhden kaverinsakin mukaan.

Tampereen ja Köyliön pojilla, **Ollilla** ja **Hannulla** oli kiipeilykokemusta ja suunnittelimme valloitusreitiksi vähän haastavampaa Bossonsin jäätikköä Penan ja minun valitseman Gouterin reitin sijaan. Niinpä me sitten harjoittelimme kesän aikana hämäläiskeskisuomalaisilla kallioilla kiipeämistä ja Penan kanssa kahdestaan Vaasan vesitornissa seinäkiipeilyä.

Gouterin harjanne Gouterin huippuijen suuntaan. Majapaikkamme on lähellä railon reunaa.

Ensi töiksi varustekauppaan

Heinäkuun 19. päivänä lensimme Geneveen ja sieltä taksilla Chamonixiin, jossa ensi töiksemme kiersimme Penan kanssa kiipeilyvälinekauppoja ja ostimme Hannun ja Ollin asiantuntemuksella kaikki tarvittavat välineet, valjaat, kypärän, hakun, jääraudat, jääruuveja kaikensortin karabiinihakoja sun muuta tarpeellista. Köysi tuotiin Suomesta.

Gouterin harjanne Chamonixiin päin. Chamonix näkuu noin kolme kilometriä alempana.

Välineet ostettiin sen tähden, kun viiden päivän vuokrahinta oli suunnilleen puolet välineiden hankinta-arvosta.

Sunnuntaina selvitettiin huolella eri reittivaihtoehtojen kunto, olihan Alpeilla vuosisadan helle sulattanut luvattoman paljon jäätiköitä ja Bossonsin reitillä oli muutama päivä aikaisemmin kuollut kolme ihmistä serakin sortumiseen. Valloitusreitiksemme valitsimme sitten sen alkuperäisen, Gouterin reitin.

Kaamea yö

Maanantaina aamupäivällä menimme kaikkine varusteinemme linja-autolla Los Huchesiin, josta kabiinihissillä noin kahden kilometrin korkeuteen, sieltä ratasjunalla jonkin matkaa eteenpäin Nid de Aigleen.

Tästä eteenpäin runsaasti yli 20 kiloiset rinkat selässä lähdimme kapuamaan kivikkoista ja kiemuraista vuoren rinnettä ylöspäin ja ehdimme ilta-askareiksi 3200 metrin korkeudessa olevan Tete Rosse -majan alueelle yöpymään teltoissa jäätikölle. Kaikki muut teltat oli pystytetty kivikkoon, miksi?

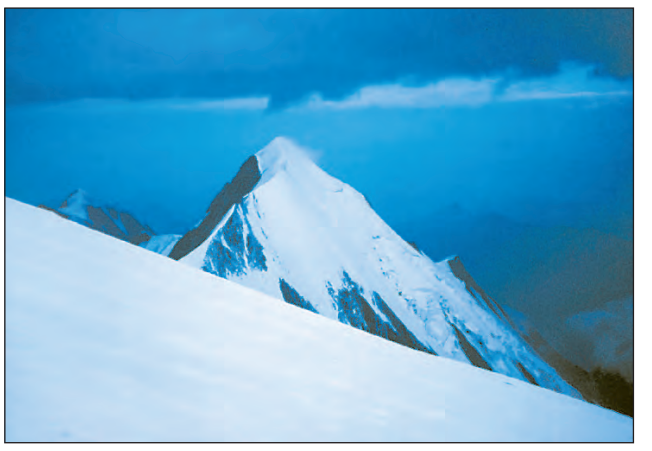
Yö Tete Rossella oli kauhea, tuuli piiskasi telttaa valtavalla voimalla, pidin varmana, että teltat (kaksi Hillebergin Nalloa) hajoavat. Viereiseltä Bionnassyn rinteeltä irtosi muutama lumivyöry kauhealla metelillä ja huomisella reitillämme olevasta kivirännistä vyöryi kiviä runsaasti niin, että oikein savusivat, kun iskeytyivät toisiaan vasten. Kivivyöryjä katseltiin illan suussa valoisaan aikaan. Kaiken tämän kruunasi vielä kova ukonilma, arvatkaas nukuimmeko? En minä ainakaan, teltatkin pysyivät ehjinä kaikesta huolimatta.

Suunta Gouterin harjanteelle

Tiistaiaamu alkoi aurinkoisena ja Teten majassa nukkuneet alppijääkärit harjoittivat jotakin aamurituaaliaan läheisellä kalliokumpareella.

Meillä oli tämän päivän tavoitteena kuudensadan korkeusmetrin päässä oleva Gouterin harjanne, jossa akklima-

Blancin huipulla

Huiputusretki on alkanut. Bionnassay aamulla viideltä.

Hannu huilaa.

tisoituisimme noin puolitoista vuorokautta ennen huiputusta. Vaan harjanteelle päästäksemme meidän on selviydyttävä ensin kivirännistä (le Grande Gouloir), sen ylitys (noin 100 metriä) pitää tehdä silloin, kun kiviä ei ole ylhäältä vyörymässä päälle. Rännin poikki oli viritetty myös vaijeri, mutta katsoimme parhaaksi mennä omin avuin, pääsi nopeammin. Ihmiset olivat avuliaita, aina kuului huuto, jos nähtiin, että kiviä oli tulossa. Meillä ei ollut mitään vaikeuksia ylityksessä, kaatuminen olisi lisännyt vaaraa.

Gouter Hut ja harjanne. Vasemmalla täyden palvelun vuoristomaja Gouter Hut.

Vastaantulijat hidastivat kulkua

Sitten se alkoi, hyvin jyrkän kallioseinämän kiipeäminen. Reitti oli kohtalaisesti merkitty maalilla kalliokiviin ja pahimmissa paikoissa oli vaijereita pultattuna oikein molemmille käsille turvaksi. Vastaantulijat ja ohittelijat hidastivat kulkua puolin ja toisin, ohituspaikkoja kun ei oikein ollut.

Niissä paikoissa, joissa ei ollut vaijereita (suurin osa seinämästä), pidimme visusti huolta, että aina oli kolme raajaa tukevasti kalliossa kiinni, ennen kuin neljättä siirsimme ylöspäin. Kuudensadan korkeusmetrin kapuaminen, eikä kuljettu matkakaan ollut paljon pitempi, vei aikaa noin kuusi tuntia.

Gouter Hutissa (täyden palvelun metallinen vuoristomaja) levähdimme hiukan ja päätimme jatkaa matkaamme yläpuolella muutaman sadan metrin päässä olevalle jäätikköharjanteelle ja pystyttää teltat sinne. Majalta oli heti jyrkähkö jäärinne, jota pystyi juuri ja juuri kulkemaan ilman jäärautoja.

Chamonix näkyi hienosti

Harjanteelta (3800 m) avautui upea näköala joka puolelle, Chamonix näkyi hienosti kolme kilometriä alempana, Midin piikki, Bionnassyn huippu (4052 m), Taculin ja Mauditin huiput ja Bossonsin jäätikkö sekä Goutierin huiput, Mont Blancista ei näkynyt harjanteelle mitään.

Harjanteella oli valmiiksi muutama lapio, joilla ryhdyimme kaivamaan teltoille tuulensuojapoteroita ja kaivamamme lumen vallitimme vielä telttojen suojaksi.

Kuten arvata saattoi, vietimme toisen unettoman yön ja täällä hengästyikin jo helpommin kuin Teten leirissä. Päivä alkoi hyvin aurinkoisena ja lämpimänä (noin +5 astetta), ihailimme maisemia, lepäilimme, käytimme Hutin persoonallista käymälää, akklimatisoiduimme ja otimme valokuvia. Käymälä oli hygieeninen, pelkkää ruostumatonta terästä ja kyykkymalli, ei mitään istuimia ja reikä suoraan jyrkänteeltä alaspäin, selkeästi parempi, kuin vastaavan tyyppiset Turkissa. Käymälään ja Hutille pääsi kyllä ilman piikkikenkiä, mutta hakku oli lähes pakollinen varuste ja tuulenpuhurin sattuessa heti polvilleen ja hakku jäähän kiinni.

Viimeisten joukossa Gouterille

Illalla yritimme nukkua, mutta innokkaimmat huiputtajat mölysivät leirissä jo yhden aikaan yöllä, meidän herätyksen piti olla noin kolmen paikkeilla. Puimme itsemme köysistöksi, jätimme teltat ja ylimääräisen tavaran telttoihin ja lähdimme otsalamppujen valossa jatkamaan matkaa. Gouterin huipulle johtikin jo kiemurteleva valojono, olimme lähes viimeisiä leiristä lähteneitä.

Pimeys suojasi mukavasti jyrkänteiltä, kun niitä ei nähnyt, ei tiennyt pelätäkään ja olihan niihin jo vähän totuttukin. Huipulle oli matkaa noin neljä vaakakilometriä ns. linnuntietä.

Muutaman railoja peittävän lumisillan ylityksen ja Gouterin huippujen jälkeen saavuimme Vallot Hutin majalle, johon mentiin sisään lattian kautta.

Vallot Hut on ns. hätämaja, joka on kuulemma pelastanut eniten ihmishenkiä Alpeilla. Maja ei ollut erityisen siisti, oli jyrkänteellä ja siellä oli punainen nappi seinässä, jota painamalla paikalle tulee pelastuspartio tai helikopteri heti, kun kelit sallivat.

Mukavan jyrkkä rinne

Vallotin jälkeen alkoi hävyttömän mukavan jyrkkä rinne (Grande des Bosses), siinä oli yhdessä kohtaa pieni kolmenkymmenen sentin levyinen avoin railo, jonka yli menimme kiipeilyoppien mukaisesti.

Vilkaisin railoon ja se leveni useiden metrien levyiseksi ja vietti kymmeniä metrejä alaspäin heti pienen jääkannen alla, kauankohan jääkieleke kestää kiipeilijöiden hyppyjä? Bossen huipulla olimme 4,5 kilometrin korkeudessa ja pidimme reilun tauon. Ohut ilma vaikutti jo siihen malliin, että pidimme taukoja pahimmillaan kymmenen metrin välein. Edessä oli vielä hyvin kapea ja mutkainen harjanne, joka on tuulisella ilmalla ja rinkkojen kanssa jopa vaarallinen pystyssä kävelemällä.

Olli johti köysistöämme ja hänelle tuli tasapainohäiriöitä, Hannu testasi Ollin laskutaitoa luetuttamalla hänellä luvut kymmenestä yhteen, yksinkertaisin testi vuoristotaudin ensi oireiden toteamiseksi. Hyvin luvut menivät, diagnoosina oli white out, horisontti katoaa, kun ei erota lumen ja pilven välistä rajaa, perässä kulkevalla on aina helpompaa. Tähän toivat parannuksen laskettelulasit ja niin matka jatkui hitaasti ja varovasti kapealla harjanteella.

Riemusta ilmaan!

Noin sata metriä ennen huippua vastaan tuli yksi hollantilainen jääkiipeilijä, joka kysyi, että missä huippu on. Kerrottuamme, että hän oli juuri tullut sieltä, hän hyppäsi riemusta ilmaan, hihkui ja heilui kuin heinämies ja kaikki tämä kapealla harjanteella, ajattelin, että vuoristotauti ilmenee tuollakin tavalla. Hän oli tullut Muletin reittiä yksin loppumatkan, kaverit olivat kääntyneet aiemmin takaisin.

Huippu oli onneksi tasaisen pyöreä, pystyimme siinä hillitysti ilakoimaan saavutuksestamme. Valitettavasti aurinko pysyi pilvessä, emme voineet ihailla maisemia kovinkaan paljon.

Paluumatkalla hollantilainen makasi Vallotin majan lähellä ja kysyi meiltä, että missä hän on ja että pääsisikö köysistöön mukaan!! Köysistöön emme turvallisuussyistä häntä tuntematonta ottaneet, mutta sanoimme, että hän voi seurata meitä aina Gouterin harjanteelle asti. Hollantilainen jäi kuitenkin Vallotin majalle, annoimme hänelle siellä eväsenergioitamme ja jatkoimme paluumatkaa Gouterille asti, jossa yövyimme. (Jälkeenpäin saimme tulppaanimaan mieheltä sähköpostia, hyvin hän oli sitten kotiinsa selvinnyt, onneksi.)

Vihdoinkin huipulla!

Gouterilta kallioseinämää laskeutuminen oli lähes yhtä hankalaa, kuin nousukin, mutta lopulta pääsimme ratasjunalle, hiihtohissiin, bussiin ja takaisin hotelliimme Chamonixiin.

Kaikista aurinkosuojavoiteista ja sinkkipastasta huolimatta kasvomme olivat kuin spitaalisella, aina kun kosketti, niin jotakin irtosi. Kukaan ei ollut pannut naamaansa minkäänlaista voidetta, aurinko kun ei ollut kunnolla paistanut, vaan poltti se silti, olimme kauhean näköisiä.

Teksti: **Heikki Suikki**
Kuvat: **Pentti Murtonen, Hannu Salo, Olli Salonen** ja **Heikki Suikki**

Mitä valloitus vaatii?

Minimivarustus normaalien hyvien vaellusvarusteiden lisäksi ovat kypärä, hakku ja jääraudat. Erityisesti teltta on lujilla ellei yövy majoissa, Köysistönä on turvallista mennä, jos saa vähintään neljä henkeä mukaan. Kahden henkilön köysistö ei vielä ole mitään, jos toinen putoaa, voi se viedä toisenkin mukanaan. Periaatteessa huipulle voi kiivetä ilman köyttä, riskejä sitten tosin on, mutta mahdollista. Köysistö ja kiipeily vaativat hieman etukäteisharjoittelua ellei siitä ole kokemusta. Varsinaista teknistä kiipeilyä ei käyttämämme reitti edellytä, pahimmat paikat on varustettu pultatuilla vaijereilla. Gouterin harjanteelle kiivettäessä ja siitä eteenpäin onkin sitten lunta ja jäätä.

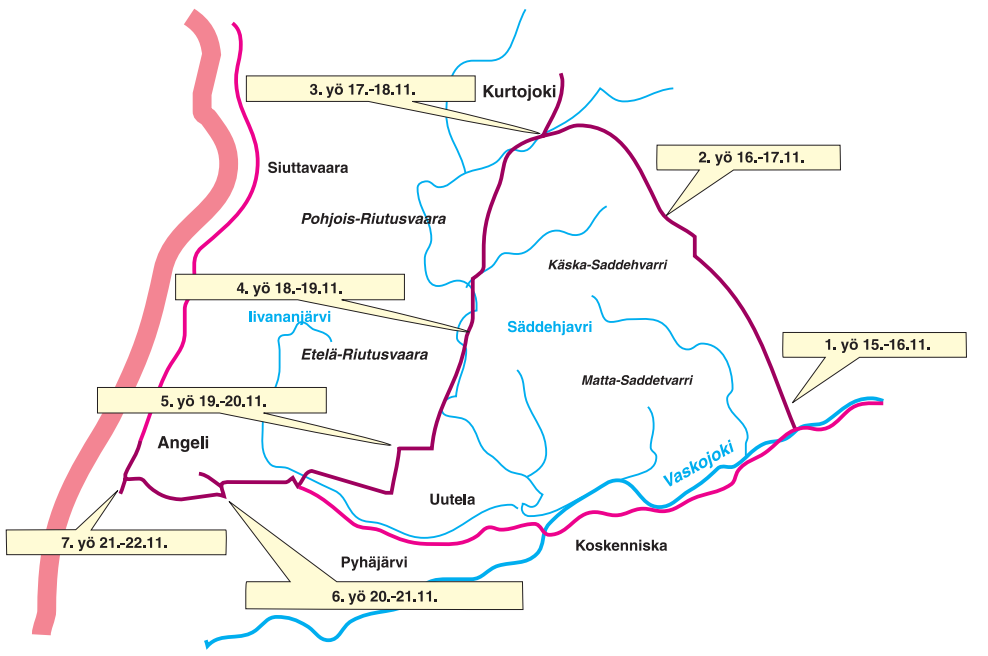
Huipulla käy joka kesä satoja kiipeilijöitä, sinne voi kyllä lähteä lähes kuka tahansa, jos on kohtuullisen hyvä kunto ja kokenut vaeltaja, tottunut talvioloihin eikä pelkää jyrkänteitä eikä korkeita paikkoja. Niihin jyrkänteisiin tottuukin kyllä nopeasti. Ohut ilma (huipulla 53% merenpinnan tasosta) ja sen aiheuttama vuoristotauti voivat tehdä tenän etenemiselle eikä sitä voi edes testata missään etukäteen, varmin tae terveenä pysymisessä on huolellinen akklimatisoituminen, korkeintaan 600-700 korkeusmetriä vuorokaudessa. Chamonixista voi vuokrata oppaan, joka ottaa aina kaksi turistia kuljetettavakseen ja kevyehköllä repulla, koska yöpyvät Gouterin majalla. Oppaan hinta on noin 250 euroa/päivä plus Gouterin yöpymiset ja ruokailut. Me kuljetimme kaiken tarvittavan painavissa rinkoissamme ja sen kyllä ajoittain huomasi.

Reipasta seikkailumieltä vaaditaan ja on ehdottomasti kunnioitettava säiden haltijaa, uhkarohkeus ja uhma voi olla vaarallista.

Suomesta voi lentää Geneveen ja sieltä lentokenttätaksilla Chamonixiin, meno-paluulento on noin 360€, lentokenttätaksi yhteen suuntaan 40€, kiipeilyvarusteisiin meni 400 euroa ja sitten hotellit, leirintäaluemaksut ja muu eläminen siihen päälle. Kahden viikon matkan hinnaksi tuli varusteostoksineen kaikkineen noin 1500€.

Kavtsilaiset Kaamos-vaelluksella

Kuvat: Tuomo Väliaho
Teksti: Yhteisestä retkipäivkirjasta muokannut Tuomo Väliaho

Reittimme kulki Vaskojoelta Palojärvelle, Kurtojoelle ja sieltä Riutusvaaran reunamia pitkin Angeliin.

Kerhon vuoden viimeinen vaellus toteutettiin 15-22.11. 2003 Muotkatunturien lounaispuolen alueella. Lumen vähäisyys ja napakka pakkanen vaikutti voimakkaasti retken luonteeseen. Maasto oli vaikeakulkuista ahkioiden kanssa ja kalustorikkoja, kuten ahkioiden kylkien ja peittokankaiden repeytymisiä, vetoaisan ja telttakaaren katkeamisia jne. tapahtui.

Vastoinkäymiset eivät kuitenkaan lannistaneet, vaan pikemminkin yhdistivät porukkaa toimimaan tiiviimmin ryhmänä, joka huolehti yhdessä kaluston korjauksista ja tasasi kuormataakat keskenään. Välineiden tuotekehittely tuntui askarruttavan vaelluksen osanottajia ja syntyneitä ideoita onkin lähdetty kehittelemään aktiivisesti vaelluksen jälkeen.

Suunniteltu vaellusreitti alkoi Angelin tieltä kulkien Palojärven kautta Kurtojoen autiotuvalle. Sieltä käsin ilman varusteita Gaisavarrin huiputus (mahd.lisähuippu). Sitten lounaaseen Riutusjärvelle, Pohjois-Riutusvaaran huiputus ja Etelä-Riutusvaaran huiputuksen kautta kohti Skadjavarrin pohjoispuolella olevaa poronerotuspaikkaa. Viimeisenä päivänä Angeliin Lintupuolivaara myötäpäivään kiertäen.

Riutusvaara jäi huiputtamatta

Olosuhteiden takia jouduimme tarkistamaan aikataulua ja luopumaan Riutusvaarojen huiputuksista. Noin 3 km ennen Riutusjärveä käännyimme suoraan etelään kohti Punkajärveä. Poronerotuspaikalta kuljimme tietä myöten Angeliin koska osa ahkiosta oli revennyt kyljistä kokonaan auki, eivätkä enää kestäneet maaston rasituksia.

Suunnistukseen käytimme normaalia kompassia ja 1:50 000 topografisia karttoja. Mukana oli myös gps, jolla välillä katsoimme tarkan sijaintimme. Gps osoittautui oivalliseksi laitteeksi juuri tähän tarkoitukseen. Muita sen ominaisuuksia emme hyödyntäneet.

Eteneminen tapahtui jalkaisin ja menolle annettiin potkua suksisauvoilla. Majoittuminen tapahtui kaksinkertaisissa kupoliteltoissa, joissa kankaiden läpi katossa oli ilmanvaihtoputki ja lämmittimenä Optimus Hiker-merkkiset valopetroolilla tai lamppuöljyllä toimivat keittimet. Ruuan valmistus tapahtui telta-

Auringon kultaama taivas.

Välillä kuljimme ryteikässä.

Suo muuttui vaikeakulkuiseksi varvikoksi.

tan sisällä ja varusteiden kuivatus majoitteen yläosassa olevassa verkossa.

Ruokailut toteutettiin siten, että aamuateria syötiin leirissä, päivän välipalat taivoilla, ja varsinainen pääateria ja iltapala taas leirissä. Tämä siksi, että valoisaa aikaa, mikä käytettiin kulkemiseen, oli kello yhdeksästä kolmeen. Iltaisin kokoonnuimme joko nuotion tai kynttilän ympärille ”sanan” ääreen, jolloin kukin telttakunta vuorollaan piti alustuksen jostakin valitsemastaan aiheesta.

Ryhmä koostui tusinasta vaeltajasta, puolet miehiä ja puolet naisia. Enemmistö oli mukana myös edellisenä vuotena. Osanottajien keski- ikä oli reilut 50 vuotta, ikähaitarin ollessa 25-65 vuotta.

Lunta vain ohut kerros

Lauantaina 15.11 neljän aikaan iltapäivällä lähdimme kulkemaan Angelin tieltä Palojärvelle johtavaa polkua pitkin. Lunta oli hyvin ohut kerros ja herätti meissä epäilyksen, että riittääkö se vaelluksemme ajaksi. Pienikin nuoska sulattaisi lumen. Parin kilometrin taivalluksen jälkeen päätimme leiriytyä. Osa porukasta haki vettä vajaan kilometrin päästä Palojoesta, toisten jäädessä pystyttämään leiriä. Ilta kului olemisen opettelussa revontulien loisteessa. Väki kömpi pusseihinsa yöpuulle kahdeksan maissa.

Sunnuntaiaamuna 16.11 lähdimme pitkin mönkijän polkua Palojärvelle. Matkanteko oli mäkisen ja kivisen maaston vuoksi hidasta ja ahkioihin tuli pieniä vaurioita, kuten vetokoukkujen remmien katkeamisia. Rannassa söimme eväitä ja kuukkelikin tuli kurkistelemaan.

Ylitimme Palojärven vauhdikkaasti sileää lumipeitteistä jäätä pitkin järven takana olevalle suolle. Aluksi suo oli tasaista jäätä, mutta muuttui sitten vaikeakulkuiseksi mättäiseksi varvikoksi. Yhden ahkion jalas alkoi irvistellä, mutta saatiin korjatuksi rautalangalla.

Takapuoli maata viistäen

Rähmimme alkaneen lumiräntäsateen saattelemana kohti pientä suolampea, jonka olimme valinneet yöpymispaikaksemme. Ennen lampea nousimme kankaalle, josta oli suolle melko jyrkkä lasku ja osa tulikin rinnettä alas takapuoli maata viistäen ahkion antaessa lisävauhtia. Hienoimmille suorituksille toivottiin jopa uusintaa valokuvausta varten. Päivän aikana meidät kastellut lumisade antoi uutta uskoa siihen, että jospa lunta sittenkin riittäisi viikkomme ajaksi

Maanantaiaamu 17.11 oli puolipilvinen ja kaunis. Lähdimme matkaan pienessä pakkasessa. Nousimme loivasti suolta ylös tunturiin ja välillä letka pääsi venähtämään, kun ahkioita kaatui. Aurinko värjäsi vastarinteen keltaiseksi ja teki pitkiä varjoja. Kuljimme tunturikoivujen suojassa Kurtojokea reunustavan suon laitaan ja seurasimme joen pohjoispuolta Kurtojoen autiotuvalle. Pystytimme leirin sen pihapiiriin ja lähdimme huiputtamaan Jorba Gaisavarria. Auringonlasku kultasi rinteen ja ylempänä odotti hienot näkymät. Huipulla syötiin mässyjä ja juotiin huiputuskahveet. Kämpälle palatessamme hämärä alkoi jo laskeutua. Laitoimme tulen kamiinaan ja toimme vaatteita kuivumaan tuvan lämpöön. Illalla pidimme kahvikekkerit ja korjasimme pari kolhiintunutta ahkiota. Revontulien loimutessa ennen näkemättömästi leiri vaipui uneen parinkymmenen asteen pakkasessa.

Välillä ryteikköistä

Tiistaiaamuna 18.11 kuu paistoi lähes pilvettömältä taivaalta. Lähdimme vaeltamaan Gurdojohkan vartta, joka maastoltaan oli aluksi aika mukavaa kulkea, mutta muuttui välillä aikamoiseksi ryteiköksi. Onneksi vain yksi vetoaisa hajosi. Seurattuamme reilun kilometrin jokiuomaa suuntasimme kohti etelää.

Aurinko nousi taivaanrannan yläpuolelle vähän ennen yhtätoista. Pakkasta oli parikymmentä astetta ja ilma oli utuinen. Kuljimme vasta-aurinkoon, joka oli häikäisevän kaunis. Leiriydyimme ennen pimeän tuloa pieneen metsikköön lammen rannalle.

Poroerotuspaikalla olivat porot jo valmiina.

Iltanuotion loimussa taas kerran mietittiin, mikä meitä tänne kerta kerran jälkeen vetää. Siitä riittikin tarinaa. Revontulia ihasteltiin hiilloksiin asti.

Keskiviikkona 19.11 heräsimme edelleen kirpeään pakkaseen, yöllä oli mittarin mukaan ollut kylmimmillään –21 °C. Reitti suuntautui etelään suhteellisen kulkukelpoista maastoa, kunnes saavuimme taas Kurtojoelle. Jokea seuraten, välillä jäällä ja välillä viheliäisessä vitelikössä, kuten eräs asian ilmaisi, kiskoimme ahkioitamme. Eilisen illan keskustelun aihe ”mikä saa ihmiset lähtemään tällaiselle reissulle” tuli välillä mieleen, mutta taivaan komeat värit ja karun kaunis luontomaisema saivat unohtamaan mokoman kysymyksen.

Vahvistukset pettivät

Toisen pidemmän tauon aikana huomattiin, että yhden korjatun ahkion vahvennuksien sidokset olivat yhtä vaille kaikki pettäneet. Tämän jälkeen perässä kulkeva joutui potkimaan vähän väliä puisia sidospalikoita takaisin ahkion sisälle, kunnes yksi tuli kokonaan ulos. Todettiin, että ahkio taidetaan polttaa Angelissa, sytytyspuutkin ovat valmiina mukana.

Puoli kahden aikaan saavuimme Punkajärvelle, jonka rantajäälle leiriydyimme. Taivas oli pilvessä ja satoi aivan ohutta lunta. Nukkumaan mentäessä pakkasta oli enää reilut kymmenen astetta, mikä tuntui jo lämpimältä edellisiin päiviin verrattuna.

Torstaiaamuna 20.11 pakkasta oli vajaat parikymmentä astetta ja sää tyyni. Tasattiin kuormaa hajonneesta ahkiosta ja toivottiin sen kestävän Angeliin asti. Suuntasimme kohti etelää.

Maasto oli helppoa kulkea. Reilun kilometrin kuljettuamme nousimme harjanteelle ja lähdimme seuraamaan poroaitaa länteen päin. Välillä puikkelehdimme turvepaakkujen välistä ja ylitimme kivikoita. Letka venyi, kun ahkioita juuttui haasteelliseen maastoon tai kun kalustovaurioita korjattiin.

Saavuimme puolenpäivän aikaan Angelin tien varrella olevalle poronerotuspaikalle. Tutustuimme siihen, mutta itse poronerotusta emme nähneet, koska se aloitettiin vasta myöhemmin iltapäivällä, keinovalossa.

Jatkoimme tietä pitkin Angelin suuntaan ja leiriydyimme Lintupuolivaaran itärinteeseen sen verran kauaksi tieltä, että näköyhteyttä ohikulkeviin autoihin ei ollut.

Osa porukasta lähti hakemaan vettä kilometrin päässä olevasta Lintupuolijärvestä. Kun he saapuivat, oli leiri pystytetty ja teltoissa paloi Hikerien lämmittävä liekki. Taivas oli pilvessä ja pakkasta kymmenkunta astetta.

Silmiä hivelevän kaunis maisema

Perjantaiaamuna 21.11 maisema oli mieltä hivelevän kaunis; juuri satanut lumi kimmelsi puiden oksilla. Lähdimme kohti Angelia ensin tien laitaa, mutta sitten tietä myöten kulkien. Päätimme ottaa ryhmäkuvan porukasta kun näimme kauniin mäntykankaan, joka tarjosi sopivan taustan kuvaukselle.

Siispä sinne ja ahkiot vieretysten vetäjiensä eteen. Kaikki vuoronperään halusivat ikuistaa kameroihinsa tämän upean ryhmän, jonka henki oli alusta alkaen ”kaikki yhden ja yksi kaikkien puolesta”.

Kuvauksen jälkeen keitimme vielä porokahvit ja suuntasimme ahkiot kohti poroisäntä Antti Lanton tilaa, joka oli viimeinen yöpymispaikkamme ennen paluuta etelän arkeen.

Alkava kaamos antoi meille mahdollisuuden irtautua arjesta ja tuntea pienuutemme ilman alemmuuden tunteita. Tämän totesi Aaro Nuutinen tunnelmoidessaan jo 70 vuotta sitten LAPIN LUMOISSA - kirjansa alkulehdellä:

Missä jängät suuret, aavat
niin kaihoisaksi
mielen saavat,
ja metsä huokaa rannaton,
mun ihmemaani siellä on.

Kaamosvaeltajat ryhmäpotretissa.

Kämppäkuvia kaivataan

Tunturiladun kämpistä on otettu tuhansia valokuvia. Sinulla voi olla sellainen kuva, joka sopisi yhdistyksemme käyttöön.

Kuvat voivat olla otettu kesällä tai talvella, illalla tai aamulla, ihan milloin vain. Pääasia, että ne ovat tarkkapiirteisiä ja selkeitä. Myös ympäristöä ja maisemaa sisältävät kämppäotokset ovat tervetulleita. Kuvissa näkyvät ihmiset antavat kuvalle ilmettä ja mittasuhteita.

Tarkista kuva-albumisi ja laita kuvan mukana erillisellä lapulla tai kuvan taakse merkittynä nimesi, kuvausaika tai kuvausvuosi sekä henkilöiden nimet, jos niitä kuvassa on. Kuvat lähettämällä annat Tunturiladulle oikeuden käyttää kuvia valitsemaansa tarkoitukseen. Lähetä kuvat allekirjoittaneella, osoite on tässä lehdessä.

Juuri Sinun ottamasi kuva voi olla nettisivuillamme. Kiitokset jo nyt aktiivisuudestasi.

Raimo Pahkala

Susivaliokunnan kuulumisia

Tällä palstalla susivaliokunta kertoo Tunturiladun susijärjestelmään kuuluvista asioista. Kirjoituksissa käsitellään aiheeseen liittyvää historiaa ja nykypäivän tietoa. Toisinaan teksti käsittelee niitä ongelmia, joita susivaliokunnan mielestä tunturisusijärjestelmässä on.
Susien kokouksessa Susikyrössä 2001 pyydettiin susivaliokuntaa tiedottamaan susiaisten pitopaikat menneiltä vuosilta. Tällä kertaa julkaisemme tiedot alkuvuosikymmeniltä.
Mikäli Sinulla on lisätietoa tähän taulukkoon niin susivaliokunta ottaa mielellään tiedotvastaan ja julkaisee ne sopivan tilaisuuden tullen. Vastaavat tiedot vuosilta 1972… 2001 on julkaistu Tunturilatulehdessä nro 2-2002.

Susivaliokunta

SUSIVIHKIÄISET 1947…1971

Pvm	Paikkakunta	Lähipaikka	Lisätiedot
21.10.1947	Helsinki	SL:n toimisto, Bulevardi 12	vuosikok. yhteyd.
05.11.1948	Helsinki	Englantilainen klubi	- ” –
05.11.1949	Helsinki	Rav. Fennia Empiresali	- ” –
04.11.1950	Helsinki	Klaus Kurki Vanha sali	- ” -
10.11.1951	Helsinki	Laulu-Miesten talo	
08.11.1952	Helsinki	Insinööritalo	
14.11.1953	Helsinki	Insinööritalo	
06.11.1954	Helsinki	Insinööritalo	
12.11.1955	Helsinki	Insinööritalo	vk pidetty SL:n tstossa
03.11.1956	Helsinki	Insinööritalo	
16.11.1957	Helsinki	Rav. Royal	
01.11.1958	Helsinki	Insinööritalo	
31.10.1959	Helsinki	Rav. Kestikartano	
05.11.1960	Helsinki	Rav. Kestikartano	
04.11.1961	Helsinki	Rav. Kestikartano	
03.11.1962	Helsinki	Rav. Kestikartano	
02.11.1963	Turku	Elokuvateatteri Itämeri	sk Turun linnassa
31.10.1964	Helsinki	Rav. Kestikartano	
06.11.1965	Helsinki	Otaniemi Servin-Maijan mökki	
05.11.1966	Helsinki	Dipoli	sk+vk Vanhassa Maestrossa
04.11.1967	Helsinki	Dipoli	
03.11.1968	Helsinki	Dipoli	
01.11.1969	Tampere	Kauppaseura Kirkkokatu 10	sk Pispalan Pulterissa
31.10.1970	Helsinki	Tasoravintolat Oy (ent. Ins.talon rav)	
06.11.1971	Helsinki	Dipoli	sk Rav. Mobilessa

GEATKI

Terveiset Satakunnasta

Pakkanen paukkuu nurkissa tätä kirjoitettaessa. Edellisviikonloppuna tuli lunta taivaan täydeltä, sitten satoi vettä ja nyt on pakkasta. Vaihtelevaa, vai mitä.

Vaihtelevuus sävyttää kerhommekin tulevaa toimintaa, vaikka tämän tekstin kirjoittaja pysyi syyskokouksen jälkeen samana. Jostain syystä tungosta ei puheenjohtajan paikalle ollut.

Tammikuisena sunnuntaina pähkäilimme porukalla, miten kehittää toimintaamme. Tapaamisesta lähdin kotiin hyvillä mielin, innokkaita tekijöitä ja vastuunkantajia kyllä löytyi. Ja ideoita.

Pääsiäisen aikaan meiltä lähtee joukko tuttuun tapaan Kolariin. Lähde mukaan, mikäli haluat päästä mukavassa seurassa laskettelemaan Levin ja Ylläksen maisemiin.

Kesäkuussa Aarno vie porukkaa aikuinen - lapsi -vaellukselle Lemmenjoelle. Lähtijoiden joukko on vuosi vuodelta kasvanut. Ensimmäisellä kerralla joukko mahtui hyvin yhteen autoon, nyt tavitaan kaksi kahdeksan hengen bussia.

Heinäkuussa naiset vaeltavat Haltille. Porukkaa on jo tulossa samoin kahden aurokuorman verran.

Viikoksi 36 olemme ensimmäisen kerran varanneet Susikyrön kerhoviikoksemme. Tarkoitus on, että naisporukka lähtee vaeltamaan ympäröivään maastoon. Kalevi vetää päivävaelluksia Susikyröstä ja yksi porukka kiertelee bussilla ympäri Lappia.

Täällä omassa maakunnassa olemme mukana monessa, mutta kerhomme selkeä painopiste on reissuissa.

Ja sen verran suunnittelimme myös vuotta 2005, että lupasimme Raimolle järjestää kevätpäivät Sääksjärven rannalla Kokemäellä. Ideat sinkoilivat, kun suunnittelimme sinne jo ohjelmaa, joten tervetuloa Satakuntaan ja Kokemäelle, tällä kerralla talvella.

Hankien hohtoa kaikille
Satu, puheenjohtaja

IO TUNTURILATU

KOKOUSKUTSU

Tunturilatu ry:n kevätkokous pidetään Tunturiladun kevätpäivien yhteydessä lauantaina 6.3.2004 klo 13.00 Mäntyniemen lomakeskuksessa (Mäntyniementie 268, 49220 SILTAKYLÄ).

Kokouksessa käsiteltävät asiat:

1. Tunturilatu ry:n sääntöjen 7 §:ssä mainitut kevätkokoukselle käsiteltäviksi määräämät asiat
2. Muut mahdolliset asiat

Tervetuloa **Johtokunta**

TUNTURILADUN KESÄPÄIVÄT 13-15.08.2004

Hämeenlinna-Vanajan seurakunnan
Syöksynsuun leirikeskuksessa n. 6 km
Hämeenlinnasta Turkuun päin.
Tarkemmat tiedot seuraavassa lehdessä.
Tervetuloa kesäpäiville Hämeeseen !
Tunturikerho Alppas

www.tunturilatu.fi

TOIMINTA-MUISTIO

VUOSI 2004

5.-7.3.	Kevätkokous ja kevätpäivät Mäntyniemen Lomakeskuksen Pyhtään Munapirtissä Kuovzan järjestämänä
20.-27.3.	Login kerhoviikko Susikyrössä
20.-27.3.	Oktan kerhoviikko Susikiisalla
27.3.-3.4.	Kumpen kerhoviikko Susikyrössä
17.-24.4.	Kolbman kerhoviikko Susikyrössä
31.7 - 7.8.	Login kerhoviikko Susi-Talaksella
13.-15.8.	Kesäpäivät Syöksynsuun leirikeskuksessa
28.8.-4.9.	Geatkin kerhoviikko Susikyrössä
4.-11.9.	Oktan kerhoviikko Susi-Talaksella
4.-11.9.	Njealljen kerhoviikko Susikyrössä
11.-18.9.	Vihttan kerhoviikko Susikyrössä
8.-10.10.	Susiaiset ja syyskokous Sotkamon Vuokatinrannassa

VUOSI 2005

- Kevätkokous ja kevätpäivät Geatkin järjestäminä
- Syyskokous ja Susiaiset Kumpen isännöiminä

VUOSI 2006

4. - 6. 3.	Kevätkokous ja kevätpäivät Vihttan järjestäminä

- Kesäpäivät Ovtsin järjestäminä
- Susiaiset Susikyrössä
- Syyskokous ja 60-vuotisjuhla Kolbman järjestäminä Tampere-talossa

Kolttien historiaa ja nykypäivää kirjoissa ja netissä

Saamelaismuseo Siida tuotti vuonna 1999 näyttelyn Sääm'mjiellem -Kolttaelämää - Skolt Sami Life.

Tästä aineistosta on lokakuussa 2003 tuotettu internetsivusto www.siida.fi/saamjiellem, josta löytyy flash-tekniikalla rakennettu kuvaraito Kolttaelämää, valokuvia ja tekstejä, tietoartikkeleita kolttasaamelaisten historiasta, uskonelämästä, kulttuurista, nykypäivästä.

Ja linkeistä löytyy lisälukemista. Sivujen tekstin on tehnyt Irja Jefremoff ja web-toimituksen Arja Hartikainen, web-grafiikan Sami Tapio. Valokuvat ovat sekä julkisista arkistoista että yksityisten henkilöiden albumeista.

Matti Sverloffin kirja Suenjelin saamelaisten perintö ilmestyi myös vuonna 2003 kertomaan kolttasaamelaisten historiaa heidän omasta näkökulmastaan.

Kolttien monivuotinen luottamusmies kerrtoo perusteellisesti Suenjelin kylän elämästä, tavoista, ihmisistä, historiasta. Liitteenä on kartta, jossa poromerkit on laitettu kukin alueelleen.

Kirjalla, niin kuin kolttaheimollakin on riipaiseva loppu: koko kulttuurin aineellinen puoli häviää, tuodaan ihmiset aivan eri ympäristöön, eri vaatimusten keskelle.

Miten kansa voi selvitä näinkin hyvin?

Kolttien aluetta käsittelee myös Voitto Valio Viinasen Inarin rajahistorian ensimmäinen osa Pohjoiset valtarajat Inarin- Jäämeren alueella 1500-1800-luvuilla.

Viinanen on kulkenut konkreettisesti maastossa etsimässä rajamerkkejä, jotka on vanhoissa teksteissä ja sopimuksissa on mainittu. Tässäpä vaeltajille opus, josta voi katsoa, minkä kiven näki tai mitä rajaa kulki. Pohjoisen historia kerrotaan hyvin perusteellisesti.

Lapin runoja ja proosaa Turussa

Noitarummusta nykypäivään

Reeta Valtonen esittää 14. maaliskuuta Lapin runoja Turussa, vanhalla raatihuoneella osoitteessa Vanha Suurtori 5. Iltapäiväkolmelta alkavan tilaisuuden järjestävät Turun Lausuntakerho ja Turun kulttuurikeskus.

Esityksen tekstimateriaali koostuu alkuperäisistä lähteistä sekä tämän päivän kirjailijoiden teksteistä.

Ohjelma myötäilee historian kulkua saamelaisten tulosta Suomeen, loittonemisesta Lappiin ja aivan tämän päivän tapahtumiin saakka. Joidenkin sanojen ja sanontojen käyttö voi olla outoa, mutta niissä piilee koko esityksen viehätys.

Lapin joiut ovat ikivanhaa runoutta ja niiden alkuperä peittyy tuntemattomaan.

Täsmällisiä aikamääriä Lapin runoudesta voidaan mainita 1500-luvulta, jolloin suullinen perinne on siirretty kirjalliseen muotoon. Esityksessä kuultava Sydämeni lämmin -runo on noin 500 vuotta vanha ja samalla ensimmäinen muistiin merkitty runo.

Reeta Valtosen runotilaisuus on maksullinen.

Muistathan ilmoittautua kevätkokoukseen!

KAUPPA AVOINNA

Kaikki hyvät jäsenet ottakaa yhteyttä TL:n myyntiartikkeleiden tilausasioissa puh. (03) 675 9061 ilt. ja viikonl. tai osoitteella Torikatu 10 A 6, 13100 Hämeenlinna. Toimitus tapahtuu postitse tai sopimuksen mukaisesti. Toimituskulut lisätään laskuun. Tavaraa annetaan myös myyntitiliin.

Myyntiartikkeli	á €-hinta	Viitenro
Jäsenmerkki	1,70	123
Pinssi	1,70	136
Postikortit=kämpät 3 eril.	0,20	123
Eräretkeilyn perusteet	11,80	152
Balggis-polku	1,70	165
Susimerkki	5,00	123
Susimerkki nauhalla (susimerkit vain susille)	6,80	123
Kämppien avain	100,-	107
Jäsentarrat		123
-isompi (172x54 mm)	1,30 /kpl	
-pienempi (42x17 mm)	2,00/kpl/12 kpl liuska	
Kisatunnus	3,00	330

HUOM ! ALLAMAINITTUJEN TUOTTEIDEN HINNAT TARKISTETTU

50-vuotishistoria -teos	15,00	220
Juhlakuksa	8,00	204
Erä-SM toimitsijaliiviä varustettuna kisatunnuksella on vielä myynnissä kokoja XL ja XXL		
Liivi fleece-vuorilla	30,00	330

Kämppien avaimen voi lunastaa kaksi (2) vuotta Tunturiladun jäsenenä ollut henkilö. Avainanomus on tehtävä TL:n johtokunnalle. Toimitus tapahtuu postiennakkona, karttojen, kämppäkorttien, käyttö- ja järjestyssääntöjen kera. Anomuskaavakkeita saa allekirjoittaneelta ja sihteeri Riitta Gerliniltä.

MAKSUASIOISTA

Tunturiladun pankkitili on Sampo 800015-135331 ja tälle tilille maksetaan kaikki Tunturilatua koskevat maksut, myös uusien jäsenien jäsenmaksut tarpeellisin tiedoin (mm. osoite välttämätön) paitsi ns. "vanhat jäsenet" maksavat aina jäsenmaksunsa Sammon jäsenmaksujen keräilytilille/TL, joka on jäsenmaksukortissa viitenumeroineen. Uudet jäsenet eivät voi maksaa tälle tilille.

KÄMPPIEN=KIINTEISTÖJEN KÄYTTÖMAKSUT

Näitä maksuja suorittaessa on toivottavaa käyttää kämppien viitenumeroita. Tällöin ei tarvitse laittaa muita merkintöjä esim. kämpän nimeä. Viitteellinen maksusuoritus on paljon halvempi pankkikuluilta ja näin säästö on vuodessa huomattava pankkikuluissa. Kämpillä edelleen rahalippaat, joihin voi myös suorittaa Tunturiladun yleisen kokouksen päättämän minimimaksun € 4/vrk/hlö.

Aihkin kämppämaksu on 15 €/pv/koko kämppä. Viitenumero 806. Kämpän varaus tehtävä Raimo Pahkalalle, jolta saa avaimen. Yhteystiedot löytyvät puheenjohtajan tiedoista.

Kämppien viitenumerot ovat: Susikyrö 505, Susi-Talas 602, Susi-Kiisa 709.

Yhteydenottoja odotellen !

Talvisin terveisin! Marja-Liisa Mäki

TUNTURILATU

Tunturilatulaisten jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Julkaisija: Tunturilatu ry

Päätoimittaja: Raimo Pahkala
Honkakatu 10, 87100 KAJAANI
puh. 08 637 009, 040 839 6638
raimo.pahkala@nic.fi

Toimitussihteeri: Satu Ojala,
Huittisten Sanomalehti Oy,
Pl 36, 32701 HUITTINEN
pt. 02 5601 085, pk 02 566 654
sähköposti:
satu.ojala@huittistensanomalehti.fi

Tunturilatu-lehden oma sähköpostiosoite:
tunturilatu@huittistensanomalehti.fi

Julkaisutoimikunta:
Raimo Pahkala, Anne Toivonen,
Juhana Häme, Riitta Gerlin,
Satu Ojala (pj)

Tunturilatu-lehden ilmestyminen 2004:

Numero	Aineistopäivä	Lehti jäsenillä
2.	14. 5.	1. 6.
3.	27. 8.	14. 9.
4.	12. 11.	30. 11.

Osoitteenmuutokset:
Pirjo Sinilehto, Veisunkatu 14 as. 5,
33820 TAMPERE, puh. 040 763 1109
pirjo.sinilehto@kolumbus.fi
Kavtsilaiset ilmoittavat muutoksensa jäsensihteeri Vappu Hietalalle,
Kylätie 2 A 15, 00320 HELSINKI, puh
587 3745, vappu.hietala@welho.com
Hän hoitaa tietojen muuttamisen myös Tunturilatuun ja Suomen Latuun.

Ilmoitushinnat:
0,60 euroa pmm ¼ sivu 290 euroa
½ sivua 540 euroa Koko sivu 900 euroa
Sivunvalmistus ja taitto:
Huittisten Sanomalehti Oy
Painopaikka:
Satakunnan Painotuote Oy
Kokemäki 2004

RETKIMUISTIO VUONNA 2004

Retkitoimikunta on koonnut listan niistä eri kerhojen suunnittelemista retkistä ja vaelluksista, joihin ovat tervetulleita kaikki tunturilatulaiset riippumatta siitä, ovatko he kerhojen jäseniä vai ei. Tapahtumien yhteyshenkilöt, jotka antavat lisätietoja on ilmoitettu tässä muistiossa tai saatte ne selville soittamalla kerhojen sihteereille, joiden puhelinnumerot ovat kerhopalstalla tässä lehdessä.

Maaliskuu

19. – 28.3.2004	Hiihtovaellus Länsi-Lapissa. Tunturilatulaisilla mahdollisuus hiihtovaellukselle Länsi-Lapissa määränpäänä Susikyrö. Matkustaminen jne. tehdään yhteistyössä Login hiihtoviikon 13/2004 kanssa. Matka tehdään omakustannushintaan tilausbussilla tai junalla, riippuen osanottajamäärästä. Jos matka tapahtuu linja-autolla matkan hinta on 120 € Turusta ja väliltä pienempi. Vaellus voi olla susivaellukseen käypä tai leppoisampi riippuen miten lähtijät haluavat. Teltta ja kämppä majoitus. **Tiedustelut Paul Pakarinen 050 568 8703, paul.pakarinen@ts-group.fi tai Paavo Kramsu 040 706 2764. Ilmoittautuminen 15.2.2004 mennessä.**	Tunturilatu retkitoimikunta
26.3. – 3.4.	Kuovzalaiset lähtevät Saariselälle illalla 26.3 ja paluulähtö 3.4. klo 10.00. Matkalaisia mahtuu mukaan. Ajoreitti kulkee joko Kuopion tai Jyväskylän kautta, riippuen miten matkalaisia ilmaantuu. **Tiedustelut Sirkku Kanervo puh. 040 554 6948 tai Riitta Långvik puh. 050 342 9893, (05) 2608386.**	Kuovza

Huhtikuu

2. – 18.4.	Vaativa hiihtovaellus Nuorgam – Kiilopää. **Tiedustelut ja ilmoittautumiset Martti Mäkelä Savilankatu 2 C 48, 00250 Helsinki, puh. 050 360 1204.**	Kavtsi
7. – 12. 4.	Pääsiäisen hiihto- ja laskettelumatka Lappiin Majoitus Kolarissa Saarenputaan kylässä. Päivittäinen linja-autokuljetus Levin tai Ylläksen laskettelukeskuksiin. **Tiedustelut ja ilmoittautumiset 7. 3. mennessä Leena Vilppala puh. 040 8358 315.**	Geatki

Kesäkuu

17. – 23. 6.	Aikuinen-lapsi-vaellus Lemmenjoelle **Tiedustelut ja ilmoittautumiset 17. 5. mennessä Aarno Lehtisalo puh. 044 0195 002. Vain pari paikkaa jäljellä.**	Geatki

Heinäkuu

23.7 – 2.8.	Pyöräretki Ruka – Nurmes. **Tiedustelut ja ilmoittautumiset Juha Kelkka Vanhaistentie 7 A 14, 00420 Helsinki, puh. (09) 531 428, 050 528 4539.**	Kavtsi
22. 7. – 1. 8.	Naisten vaellus Haltille **Tiedustelut ja ilmoittautumiset 22. 6. mennessä Satu Ojala puh. 050 5234 844. Vain pari paikkaa jäljellä**.	Geatki

Elokuu

27. 8. – 5. 9.	Naisten vaellus Pallas-Ounastunturin maastoon **Tiedustelut ja ilmoittautumiset 27. 7. mennessä Satu Ojala puh. 050 5234 844.**	Geatki

Syyskuu

25.9. – 3.10.	Patikkavaellus Nurmes – Koli. **Tiedustelut ja ilmoittautumiset Pertti Meriläinen Hirvitie 13 B 7, 01450 Vantaa puh (09) 872 2390, 0400 843 618.**	Kavtsi

Monet kerhot menevät tunturiviikoilleen omilla linja - autokuljetuksilla.
Kysy kyytimahdollisuutta, jos olet menossa samaan suuntaan ja samaan aikaan, se on kaikille edullista.
Ilmoittakaa kerhot retkiä, vaelluksia, melontaa, pyöräilyä jne. retkimuistioon, sillä joku Tunturilatulainen voisi haluta mukaan kaverin puuttuessa, mielenkiintoisen kohteen takia, edullisemman kustannuksen takia jne.
Seuraavan retkimuistion aineisto 6.5.2004 mennessä osoitteella:
Markku Salminen
Vuoritie 24
04400 Järvenpää
puh. koti (09) 2919916
matkap. 040 548 4600
sähköposti: markku.a.salminen@ jippii.fi
Retkitoimikunta

TUNTURILATU RY retkitoimikunta

Suomi Meloo 2004

Retkitoimikunta kokoaa Tunturiladun joukkuetta Suomi Meloo - kanoottiviestiin Iisalmi - Kotka 12. - 19.6.2004.

Tunturilatulainen, joka olet halukas melomaan, tässä on mahdollisuus osallistua leppoisaan melontatapahtumaan. Tapahtuma sopii myös vähän melonta kokemusta omaaville.

Suomi Meloossa on n. 100 joukkuetta.

Joukkue

Viesti on jaettu eri osuuksiin. Osuuksien pituudet vaihtelevat ja osuudelle varattu melonta aika.
Melontanopeus on n. 5 – 6 km / tunti, jonka aikana pidetään kelluntataukoja sekä maatauko.

Viestien eri osuudet on jaettava joukkueen jäsenten kesken kunnon, taidon ja kokemuksen mukaan. Tunturiladun joukkueeseen otetaan 10 – 12 melojaa ilmoittautumisjärjestyksessä ja yli menevistä muodostetaan varalla olijat mikäli joku peruu lähtönsä. Tällä määrällä saadaan osuuksille sopiva kierto niin että jää aikaa riittävälle levolle, mutta kuitenkin pääsee melomaan sopivaan tahtiin.
Sama meloja saa meloa korkeintaan kaksi osuutta peräkkäin, jonka jälkeen on pidettävä lepovuoro.

Kustannukset

Tunturilatu maksaa joukkuemaksun 101 € ja kanootin vuokran.
Melojat maksavat melojamaksun 17 € ja huoltoautojen kustannukset, ruuat, majoituksen jne. sen mukaan miten sopivat.

Osallistumismaksuihin sisältyvät järjestäjien toimesta viestiohjeet, joukkuenumerot, tiedotusmateriaalit, tapaturmavakuutus, turvaryhmä – ja ensiapupalvelut sekä diplomit.

Tunturilatu ry. ei vakuuta osallistujien tarvikkeita, tapaturmia, vahinkoja yms. erikseen tai lisävakuutuksella. Melojat toimivat omalla vastuulla.

Joukkueen huolto

Jokainen joukkue vastaa itse liikkumisestaan ja huolto – ja majoituksestaan. Jos käytössä on kaksi – kolme huoltoautoa, auttaa se siirtymisten ja lepotaukojen järjestelyissä. Melonnan aikana ei melojia saa huoltaa, vaan kaikki huoltotoimenpiteet tapahtuvat vaihtopaikoilla taukojen aikana.
Joukkue nimeää kipparin, joka vastaa joukkueen toiminnan organisoinnista ja johtamisesta. Joka päivä pidetään ns. kipparikokous, jossa informoidaan ajankohtaisista asioista.

Kanootit kuljetetaan auton katolla joukkueen käytössä olevilla autoilla.
Huoltoautot ovat sopimuksen mukaan jonkun joukkueen jäsenen oma auto.
Majoittuminen tapahtuu joukkueen sopimuksen mukaan joko teltoissa, leirintämökeissä, asuntoautoissa jne.

Kanootti

Retkitoimikunta varaa joukkueelle kajakki kaksikon, veneilyliivit 2 kpl, melat 2 kpl, aukkopeitteet.
Jos jollakin on oma veneilyliivi sitä voi toki käyttää.
Jos melojilla on omia kanootteja niillä voi meloa joukkuekanootin lisäksi yleisöosuuksilla jos kenelle vuorolista antaa siihen mahdollisuuden.
Mikäli on melojia jotka haluavat mahdollisille koskiosuuksille niin joukkue henkilöiden keskuudesta pitäisi löytyä kaksi kypärää, sillä koskiin ei voi mennä ilma kypärää.
Kypärä voi olla esim: jääkiekkokypärä, pyöräilykypärä, koskimelonta kypärä.

Ilmoittautuminen ja lisätiedot

Jos olet kiinnostunut tulemaan joukkueeseen mukaan niin **sitovat ilmoittautumiset 15.4.2004 mennessä** osoitteella:

Markku Salminen
Vuoritie 24
04400 Järvenpää
puh.k. 09 – 2919916 tai 040 – 548 4600
email: markku.a.salminen@jippii.fi

Sitovia lähtijöitä pitää olla vähintään 6 henkilöä jotta hanke toteutuu.

Tietona sinusta tarvitaan: nimi, osoite, puhelinnumero, mahdollinen sähköpostiosoite.
Joukkue pitää ilmoittaa 30.4.2004 mennessä Suomi Meloo ry:hyn.

Retkitoimikunta

Njealljen väkeä vaellus- ja elämys-matkalla

Ryhmästä kertyi pitkä letka. Maisemat olivat huikaisevat.

Sateisena maanantaiaamuna 30. 6 varhain lensimme Sveitsin Zürichiin ja sieltä jatkoimme junalla Berniin, missä Ernst ja Christine Mattenbergerin sekä Jukka- Pekka Alavan opastuksella tutustuimme 40 asteen helteessä Bernin kaupunkiin, sen vesijohtojärjestelmään ja kauniisiin katukaivoihin, sekä Bundeshausiin = liittovaltion palatsi ja sen toimintaan. Yövyimme Suomen ystävät Sveitsissä- jäsenten luona, mikä oli erittäin positiivinen kokemus.

Osallistuimme Bernin seurakuntien Pro Senectute Bildung+ Sportin järjestämään vaellukseen. Mukana oli 25 sveitsiläistä ja me 14 suomalaista. Vetäjinä olivat Ernst ja Christine Mattenbergerin lisäksi Erich Wegmuller, Franz Lengen sekä Leena Arponen tulkin tehtävissä.

Junalla, laivalla ja vaeltaen

Vaellus alkoi 1. 7 Bernistä varhain aamulla, ensin junalla sateiseen Montreauxiin, laivamatkalla Genevejärvellä näimme mm. Mannerheimin muistomerkin ja kauniin Chillonin linnan. Vaelsimme noin 2 ½ tuntia Rhonen suistomaalla valkopyökkimetsässä. Tutustuimme Swiss Vapeur Parkiin = Chablaisin historiallinen kaupunki pienoiskoossa miniatyyrihöyryjunineen. Villenuevesta kuljimme kappaleen matkaa junalla ja lopuksi saavuimme bussilla hotelliimme noin klo 16.00.

Villarsin kylä sijaitsee noin 1300 metrin korkeudessa, ympärillä upeat vaellusmaastot. Hotellissamme Eurotel Viktoriassa oli erittäin hyvä palvelu, meille tärkeä saunaosasto yms. Erityisesti mainittakoon hyvä ” keittiö ”, aamuisin runsas Buffet-aamiainen, klo 19.30 kolmen lajin illallinen, ruokien koristeina alppikukkia ja yrttejä.

Ensimmäisessä info-tilaisuudessa tapasimme koko joukon, tutustuimme ja saimme tietää, että vaellamme aina kolmessa kuntoisuusryhmässä : tiikerit, seeprat ja karhut ja että sauvat ja hyvät vaelluskengät ovat välttämättömät.

Illan info- tilaisuuksissa kertasimme aina päivän tapahtumia ja tutustuimme seuraavan päivän kävelymatkojen pituuteen (3-5 tuntia), nousu- ja laskukorkeuksiin. Me kuljimme yleensä seeproissa ja karhuissa. Näissä oli parempi tilaisuus katsella maisemia, kukkivia alppiniittyjä ja hämmästellä lehmiä suurine kelloineen. Viimeisenä päivänä kaksi urheaa suomalaista naista vaelsi tiikereissä.

Vaellusalue oli Rhonejoen laaksoa ympäröivillä alpeilla Waadtlandissa ja ala- Wallisissa. Korkein Alppi oli Dents du Midi. Kaikessa oli mukana ” vesi ja suola ” teema, alkaen Bernin vesijärjestelmästä.

Suolakaivos kylien alla

Seuraavat pari päivää kuljimme alemmilla alppiniityillä, eri ryhmät eri korkeuksilla. Sää oli lämmin, mutta sateinen ja sumuinen. Tutustuimme mm. Bexin vanhaan suolakaivokseen, multivideoesityksen, parin tunnin opastetun kävelyn ja tunnelijunan avulla.

Kaivos on aikanaan elättänyt kylän (300 työntekijää, nyt vain neljä). Se levittäytyy noin 50 km lähimpien kylien alle. Päivän toisena kohteena vaelsimme rinteelle, mistä avautui 80-vuotiaan seniorin viiniviljelykset. Autokatoksen alla isännän seurassa viini, patonki ja juusto maistuivat herkullisilta. Alla levittäytyi Monteyn kaupunki.

Perjantai oli luppopäivä, sateinen ja sumuinen. Christinen opastuksella tutustuimme Villarsin kylään, ihastelimme puutarhoja ja upeita lomakautta odottavia tyhjiä taloja. Loppupäivä varattiin ostoksille. Illalla alkoi kylässä Folklore Festival- konsertit, joissa voi tutustua sveitsiläiseen musiikkiin.

Ylemmäs ja kauemmas

Lauantai, sunnuntai ja maanantai, sää kirkas ja aurinkoinen. Niinpä suuntasimme lauantaina retkemme ylemmäs ja kauemmas. Serpentiiniteitä bussilla, 3 hengen tuolihisseillä 1814 metriin Val de Illiezin alueelle, upea näköalapaikka, Dents du Midi näkyi taustalla, paljon pyöräilijöitä, jotka menivät ensin hisseillä ylös ja ajoivat hurjaa vauhtia alas. Usein kuului- Achtung,= huomio, ja sitten kohtelias merci, bon jour.

Rentouduimme myös maauimalassa virtaavissa, kylmissä ja lämpimissä altaissa. Samana päivänä käytimme 4 eri kulkuvälinettä jalkojemme lisäksi. Sunnuntaina suuntana Solanex, hissillä taas ylös 1480 metriin. Siellä oli seeproillakin jyrkkä rinne, matka päättyi sumuseinämään. Turvallisuussyistä oli tultava alemmas. Liikkeellä oli paljon perheitä ja pyöräilijöitä. Viimeisenä päivänä vaelsimme mm. Leysin kylän läpi. Siellä on happirikas ilmasto, entisiä keuhkotautiparantoloita, nykyisin hotelleina.

Kaksi vaeltajaa ryhtyi tiikereiksi

Kahden suomalaistiikerin viimeinen vaelluspäivä 7.7. Halu kokeilla, millaista olisi olla tiikeri. Nousimme köysiradalla ylöspäin. Ylhäällä (2085 m) reppu selkään ja sauvat käteen. Ensin alamäkeä alas, tietäen, että sama mäki olisi takaisin tullessa kiivettävä ylös. Alempana pienet vuoristojärvet. Tiellä tapasimme vuohia, niiden ohi ja seuraavia vuoria ylöspäin. Rankka nousu alpeilla kiertäviä polkuja pitkin. Ajatuksissa ” leikki on kestettävä, kun siihen ryhtyi” Vaelsimme yllätykseksemme upealla kukkakedolla, joka oli kirjavana erilaisia kukkia. Välillä oli pieni juoma- ja levähdystauko. Ja vihdoin ylhäällä 2194 metrin korkeudessa. Upeat näköalat. Näimme kauas Genevejärvelle. Upeaa ! Jaksoimme kiivetä ylös. Söimme eväitä ja ihailimme lumisia vuorenhuippuja ja Genevejärveä.

Sauvat ja vaelluskengät välttämättömiä

Paluumatka lähti vuoren toista puolta. Rinne oli erittäin kivikkoista louhikkoa. Vaellusreitti oli merkitty punaisilla maalitäplillä. Oppaamme Ernst niin kuin muutkin sveitsiläiset olivat oikeita herrasmiehiä. He etsivät helpoimpia kohtia kallioista auttaen heikoimpia. Sauvat ja hyvät vaelluskengät olivat välttämättömät ja muutenkin oli katsottava, mihin astui. Saimme paluumatkalla kuvattua itsemme lumilla. Täällä kallioiden välissä oli ikilunta ja jäätä. Alhaalla pieni juomatauko.

Loppunousu alkoi ja voimat aika vähissä. Ylhäällä näkyi ravintola, jossa muu vaellusryhmä jo odotti meitä. Mahtava maaliintulo. Yhtäkkiä alkoi kuulua alppitorven soittoa. Ravintolan isäntä soitti ylhäällä ravintolan edessä alppitorvea ja oppaamme Erich haitaria. Mikä ihana tunne. Tästä hetkestä ja tunteesta tuli lisää voimia. Loppumatka meni reippaasti musiikin tahdissa. Hienoa päästä perille. Me pystyimme tekemään tämän vaelluksen. Kuklos- ravintolassa meitä odotti vielä tee ja hyvä omenatorttu.

Kesäkukat loistossaan

Yksi karhu-seepra oli erittäin kiinnostunut kukista. Niitähän siellä olikin niillä alppiniityillä paljon ja jotkut näyttivät olevan samanlaisia, joita meilläkin kasvaa. Luulenpa, että niissäkin on jokin alppiominaisuus, ainakin kasvupaikka, jos ei muuta.

Kevätkukat olivat jo kukintansa lopettaneet. Näkyi vain kulleron, kangasvuokon, kissankäpälän ja monen muun kevätkukkijan kuivuneita varsia ja kukintoja. Oli sentään muutama alppiruusun kukka jäänyt pensaaseen silmän iloksi.

Kesäkukat olivat loistossaan. Niitä oli paljon ja oli suuria, korkeita, komeita ja sitten kaikkea sen väliltä aivan pieniin herttaisiin kaunottariin. Yksi näistä pienimmistä oli orkidea, mustanpunainen kukinto aivan kuin tonttulakki, matalan varren päässä. Tuoksuu hennosti vaniljalle ja ehkä hunajallekin. Orkidean nimi on Migratella nigra, suomeksi ruskokämmekkä eikä se kasva Suomessa. Oppaamme Ernst sanoi sen olevan ”miehen unelma”. Uskon asian olevan niin.

Sininen ja valkoinen

Viimeisenä vaelluspäivänä olimme korkeammalla kuin muina päivinä. Siellä oli myös kukatkin todella näyttävästi esillä. Valkeat kukat ryhmänä sinistä taivasta vasten toivat mieleen laulun sanat, sininen ja valkoinen, värit ovat vapauden. Sitten olivat punaiset omana ryhmänään, samoin siniset, violetit, keltaiset ja muut värisävyt. Valkoiset kasvoivat ylimpänä ja muut alenevassa rinteessä. Keltaiseen ryhmään kuuluva arnikki hurmasi minut komeudellaan. Se oli väriltään syvän keltainen ja yli kolmekymmentä senttiä korkea. Olen nähnyt niitä ennenkin, mutta en näin komeita. Jos miehen hurmaa ruskokämmekkä niin minut etelänarnikki.

Kukkia alpeilla on runsaasti ja myös eri puolilla Sveitsiä paikkoja, joissa niitä kasvaa. Jäin kaipaamaan pientä Edelweiss`a, mutta ehkä joskus sen vielä kohtaan.

Lakanpoimijoita suomalaissuolla

Viimeisenä iltana kiitimme sveitsiläisiä ja vaelluksen vetäjiä esittämällä kuvaelman ”lakanpoimija itäsuomalaisessa suomaisemassa”, lauloimme suomalaisia lauluja ja lopuksi yhdessä sveitsiläisten kanssa ” Luzernista Weggikseen paljasjalka retken teen”

Tiistaina 8.7. ajoimme bussilla Diableretsiin, missä odotimme n. 3 tuntia sveitsiläisiä, jotka vaelsivat osan matkasta. Kaunis sveitsiläinen kylä, lehmiä vietiin kylän läpi toiselle puolelle.

Kotimatka jatkui bussilla Gstaadiin, pari kertaa junan vaihto ja päästiin Zürichiin menevään pikajunaan. Osa berniläisiä tuli mukanamme, he auttoivat meitä kaikin tavoin vaihdoissa ja matkatavaroissa. Klotenissa lähtöselvitys sujui näppärästi. Keskiyöllä olimme taas kotimaassa odottamassa bussejamme kotipuoleen.

Matkamme oli kokemuksena erittäin antoisa. Ernst ja Christine Mattenberger olivat nähneet valtavasti vaivaa ensin etsiessään meille majoitukset Bernissä yhdeksi yöksi ja etsiessään meitä kiinnostavia kohteita ja asioita niin Bernissä kuin koko vaelluksen aikana. Sveitsiläisten kanssavaeltajien ystävällisyys, avuliaisuus ja toisten huomioon ottaminen teki meihin syvän vaikutuksen.

Edellä kolmen mukana olleen Hannelen, Mirjamin ja Leenan kokemuksia ja näkemyksiä kesäisestä Sveitsin vaelluksesta.

Reitillä riitti ihasteltavaa.